

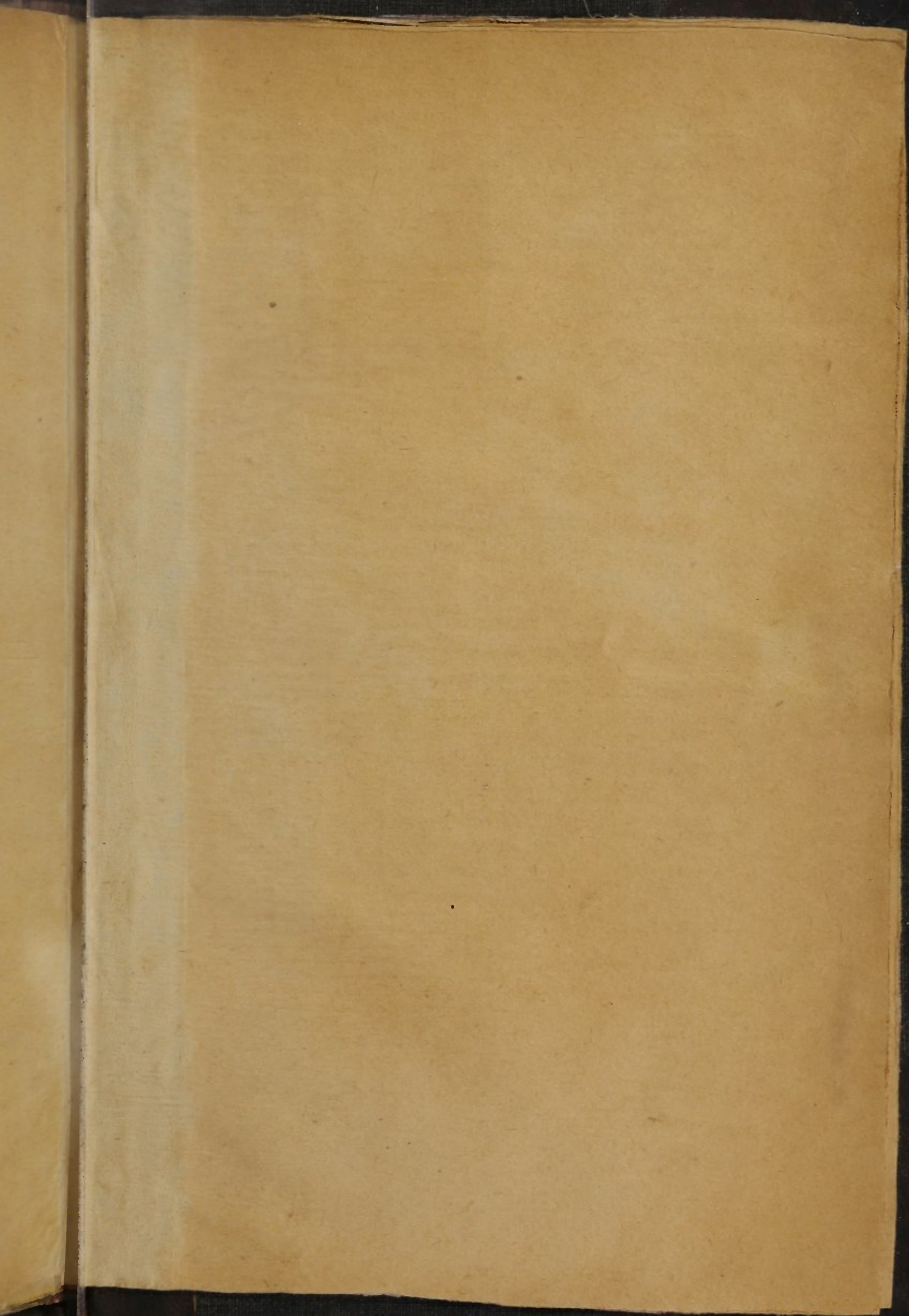
C

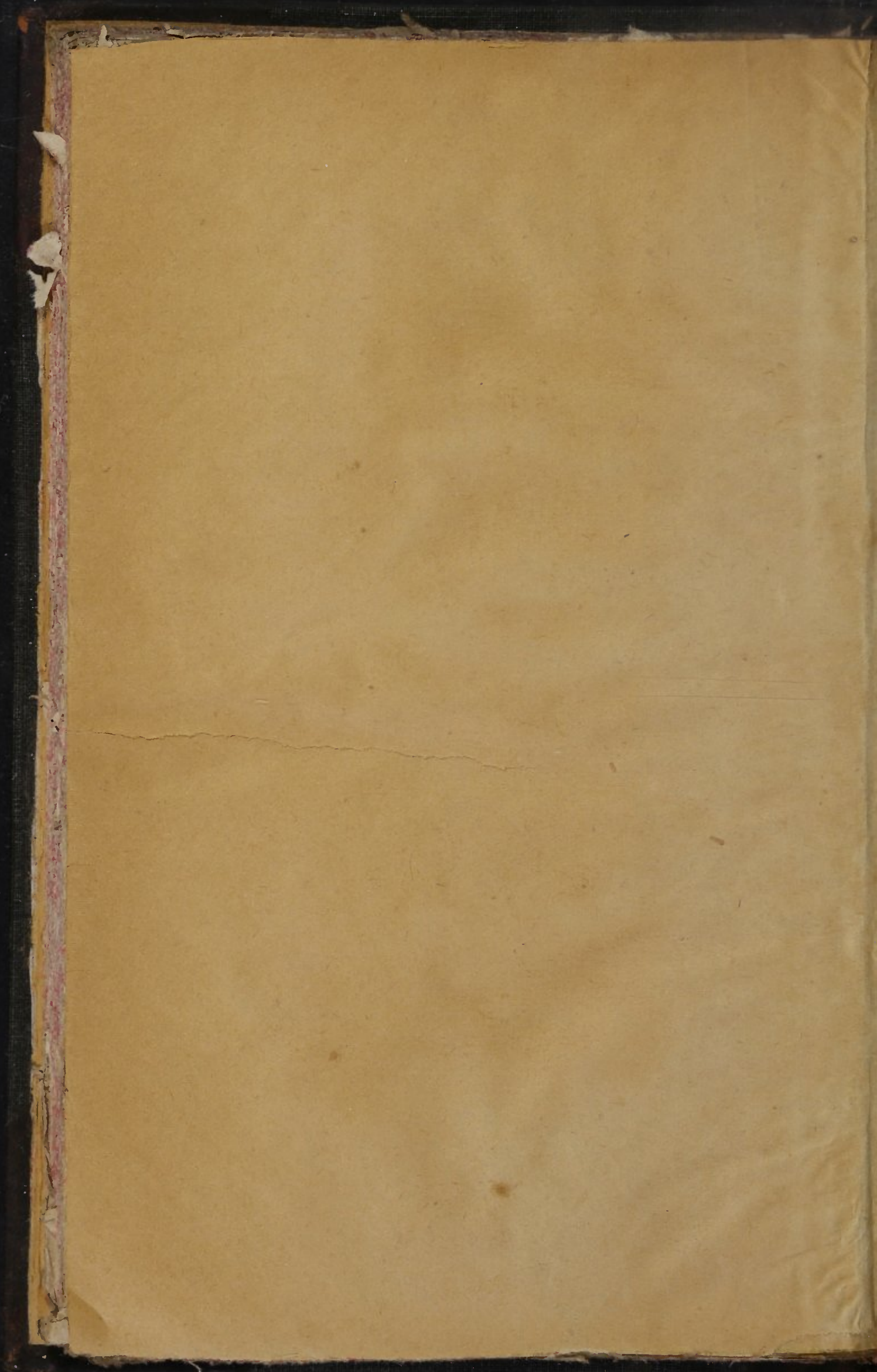
4121077

164

Majmū'ah-ṣ-ṣanā'i'.

(polytechnics).

۷۵۴

۱۱. ۸۱. ۲۰
۴.

باب بیست و نهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمَّازِ

تمد و سپاس بدالج الاساس حضرت صانع را که جمیع موجودات
و جمیع موجودات لفظاً از پر تو آتا ر صانع مکمل قدرت او
پیت آتا ر صانع پس که درین کلشن کرم مبروم لطفه بوجه و این
از عدم و صدی از کوه نکیات و طیبات بر او شده بر طهر بر
منور معجزه سید العرب و العجم علیه افضل التقیات بر او و این
او با درضوان الد علیهم اجمعین اما بعد بر خاطر معطر و ضمیر منور
ارباب لباب بنز مندان صناعت و لیاقت که شجاعت

دست باز می‌بندد که گویا اثر خاک در سازند
توی آن اهل ولایت که در صناعت **ت** دارند هم **ت** نیز **ت**
تعی نماید که در عصر عالم از هنر لطیف تر **ت** معنی نیست که **ت**
شجره هنر دولت است و اهل هنر و معنی که **ت** لطیف گفته اند
ت طلب که هنر **ت** سادست **ت** بهر روزگار **ت**
نانه نوس شود ناگاه **ت** چه خوش گفته اند از اهل هنر **ت**
خوبتر **ت** که هنر **ت** باشد **ت** که هنر **ت**
بر جای بسیار نیست **ت** و در آن تابد گاه **ت** او **ت**
بهر از نیست **ت** از اهل هنر **ت** و بس که **ت** سالان
بهر از نیست **ت** اگر **ت** **ت** **ت** **ت**
این **ت** **ت** **ت** **ت** **ت** **ت**
خاک سار و در هیچ **ت** **ت** **ت** **ت** **ت** **ت**
عمل آورده **ت** **ت** **ت** **ت** **ت** **ت**
که صاحب **ت** **ت** **ت** **ت** **ت** **ت**
نمایند **ت** **ت** **ت** **ت** **ت** **ت**

پوشانند و با صلاح فرمودند و هر یکی که ازین دعا گوید بواجب
آمده باشد بکمال کرم و در گذاردن **بیت** غلام بجزت آن
علاء خان با کرم **که** یک صواب به بند صد خط **بیت**
این کتاب جوهر لقا ب بخطاب مستطاب بموع الضلا
نام کردم ازینکه صفت بسیار و حکمت بی شمار در
بخار برده جمع کرده است که هر یکی از آن بگری و هر چند نه **بیت**
که شهر شهریت و چون طالب معرفت این صناعات
اطلاع یابد بکمال رساند و مقصود کلی حاصل آید بموفقیت
تعالی و این مجموع صد و شصت **بیت** که هر یکی در ذات خود
و پسندیده است و هرگز ندره دور چهل باب تقسیم شده و صد
و چهل فصل است **باب** اول در ساختن مروارید
هفت فصل است **باب** دوم در ساختن لعل و یاقوت
و آن هفت فصل است **باب** در رنگ کردن چون
رنگ لعل و یاقوت بود و آن هفت فصل است **باب**
چهارم در رنگ جلا دادن مروارید که چون معدنی روشن

و آن چهار فصل است **باب** هشتم در حل کردن زرد و آن لطیف
در ملخ بکار آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و مکان ساختن
و آن چهار فصل است **باب** نهم در ساختن زرد کوبیده
لطیف و آن بر سه نوع است **باب** دهم در ساختن
فیروزه و الماس نیلی و قوسی که از کانی فرق نوان کرده و آن
چهار فصل است **باب** یازدهم در رنگ کردن عاج از هر یک
و آن چهار فصل است **باب** دوازدهم در رنگها و غیره که
و آن یک فصل است **باب** سیزدهم در رنگها قوی و لطیف
و این رنگها در رنگاروسان و کار آید و لطیف چینی در صند
کاری **باب** چهاردهم در ساختن تیغها و قوی که مانند کاغذ
توان چید و بر آن با شمشیر خسته نکند و این و آبگینه ببرد
سینه چینی است که در آن چهار نوع در دو فصل است
باب دوازدهم در ساختن تیغ و پیکان و سر تیغ زهر آلود
که چون دشمن رنجی شود هیچ دارو به نشود و هلاک کرد و او
چهار نوع است در دو فصل **باب** سیزدهم در آب و او

پنج و کار مکرم شال بانند و آن چهار نوع است در دو فصل
باب چهارم مینای بهفت و آن دو فصل است
باب پنجم در ساختن عنای بهفت رنگ غیر مکرر
 که عورات دست بند غیر مینای بهفت رنگ لطیف بود
 و آن چند نوع است **باب** ششم در ساختن رنگین
 رومی و شکوف زادی و شکوف قیسی و قیسی و قیسی
 و آن بهفت نوع است در سه فصل **باب** هفتم در رنگ
 کردن کاغذ بعضی رنگ قدیم بعضی جدید و غیر مکرر و آن است
 و چهار رنگت در دو فصل **باب** هشتم در ساختن
 رنگار و آن بهفت نوع است از خاک لقمه که آنرا سبزه دهن
 میگویند و رنگار ترسای و قیسی و رنگار مصفی و رنگار
 بر لوبه و رنگار فیروزه و رنگار نقاشی و هر یک را خاصیت
 گفته اند و آن سه فصل است **باب** نهم در رنگ
 لا جور و عجایب و این لا جور و از پیرنای غریبه است و آن
 سه فصل است **باب** دهم در رنگ صاف کردن مکرر

چون شود جهت تقاضای او بکوزه و آن سس نوح است **باب**
 جهت یکم در ساختن کوزه جهت شکوف بخارن و جهت
 ساختن چاه و قرق جهت حل مروارید و غیره و این کوزه
 است در رنگارنگی این اسبابها میسر نشود و این چهار **باب**
باب جهت دویم در رنگ کردن ظرفها از کوزه و غیره
 که مانند فرود باشد و آن کیفصل است **باب** بر سیم
 در حل کردن لفته و مس و فولاد و ترب و قلعی و زرنج و غیره
 و آن بسیار جانکار آید و آن پنج فصل است **باب** جهت
 چهارم در کشتن زر و لفته و مهمل و فولاد و ابرک که آنرا اطلاق
 گویند و کشتن سیماب جهت خوردن و آن پنج فصل است
باب جهت پنجم در ساختن ماکت جهت بازهر و آن
 دو فصل است **باب** جهت ششم حکمت روعن
 سگداری و روعن بی و لغت جهت آتش در قلاع و پیمان
 افکندن و این غیره است و حکمت عجیب و آن
 چهار فصل است **باب** جهت هفتم در ساختن کنگره سیماب

بجهت امساک و آن انواع پخته عقداست غرایبه
و آن یازده فصل است **باب** هشتیم عمل سفیداج
ریش و سفیداج مهربه و سفیداج کاسخری و آن سه فصل است
باب نهم در صفات تحمل بندی از زرد سیم که از
کل یا سمن و موکه کلپهای دیگر ورق نمولن کرده بود هر چنان
دلبریزان باشد غریبه و آن سه فصل است **باب**
سی در صفات جهت کتاب و روغ از کاغذ بر داشتن
و قلم نفاستی کردن و سیاهی ساختن و دوده بر گرفتن
و کاغذ سبط کردن که بعد از آن شود و آینه نین چرخ جهت
نوشتن چرخهای غریبه و آن ده فصل است **باب** سی
و یکم در صفات کتاب چون بنویسد پیدانما شستن
بر آتش بر آند از هر رنگ پیدان شود و از هر رنگ داری
رنگ پیدامی آید غیر مگر و آن یک فصل است
باب سی دویم در استهائی کار و ساختن لاجوردی و سبز
و سرخ و زرد و صندل کاری که از سنگ پرنای قیمتی فرق نمونان

کرد

کرد و آن دو فصل است **باب سی و دوم** در عیال بیهوش کردن
خداوند آن نماید مثل آنکه چیزی در دست گیرند غایب شود
و در دست آتش که روشن شود و در جامه که روشن شود و در کفن
گیرند نسوزد و شعبه یا بجهت یا غیره که در صنعتها و غریب خوب
و آن چند انواع است در پنج فصل است **باب سی و سوم**
چهارم در عمل سریشم نیز و این را جوهر المریشم خوانند چند
عمل که درین کتاب گفته شد بعضی موقوف برین سریشم
اند تا چاره در قلم آید چرا که استخوان این را حقی دانند
رکن بنزائیت و یک فصل است **باب سی و چهارم**
در صنعت پتروش و آروی که چون بر تیر بدان چسباند در بسا
بر نیاید چون روز در آب بنهند زبان نکند و آن یک
فصل است **باب سی و پنجم** در ساختن تاج سخن گو که
از پودر بار چسباند چون بلبل آواز دهد بوی مشک از او آید
ساختن طوس گمانی از هر رنگ لطیف و غیره که روان
و فصل است یکی از رنگ ساختن **باب سی و ششم**

5

در ساختن برنج دستخوش و ساجین سیاب و عمل کردن
طلوع و ریختن مثل سرمد از جوهر جد بصری و کل همچو اهرامی
و ساختن تیزاب خاروق و آن هفت فصل است
باب سی و هشتم در رنگ کردن یا قوت سفید که عمل شود
یک فصل است و در صفت خطایست متن بر عقیدت و در
بر سنگها و خواص سنگها ساختن مس از آهن است
اقلیمیا و سیم ساختن و سخن رنگ بلور و غیره و در صفت
سنگین و لغویزه دانستن بر اناری که چند دانه دارد و این
هفت فصل است **باب سی و نهم** در صفت سنگ از هر
رنگ جامه که بچکد نبل بار و عنن یا سیاهی از جامه او برنی
و کنجاب و اطلس و قطنی و صوف یا سانی و در نمودن
یک فصل است **باب چهارم** در رنگ کردن موی و
وراز کردن موی و داروی که موی را بر و باند و داروی
منع کند و سیاه کردن موی و سفید کردن موی و رنگ
کردن ارب و آن نیز انواع بود بر سه فصل است **باب**

سید کیم در آتش بارینها از هر یک طوسی و سبز و بنفشه
 و در چاک و هوای و طویک اندر فصل و کله خیر سکه و
 آن انواع بود و در فصل جمع آمده الکون لیکام در قلم
 آوردن و اجزیت تا طالبان فایده گیرند **باب اول در**
ساختن مروارید فصل اول استاد محمد فلیسوف المولی گوید
 پس مانند مروارید خورد و صاف و سفید چترت با نمک
 بشیرین از آن بکشد در نوسا در معدنی و در پیچند مرغ
 حل کنند و آنجا باشد که کپزند پیچند مرغ نزد پوست از چو
 دور کند و قدری سر پیچند از کار دیرند و بدست پیچند
 تازه پیچند بیرون آید سفیدی پیچند مانند لوله خواهد ماند پس
 نوسا در اصفاف و پاکیزه کوفته و پیچند کرده در میان پان
 البیاض مشکوق کند و هر سرش با پاره کل برینند و در میان آبی
 در آن شبانه باشد کیش در آنجا بگذارد و تا حل شود چون
 حل شده باشد در ظرف آبی که نوسا در محلول و در آنها
 شسته در سر آن که بنفشه کیش در آن کس شوید **باب**

در نجیب مدد و کوی

بعد از آن است مانند تری سوری بر کبریا تا چون بونه بماند آنچه
در میان تریخ باشد و در کند و مخته آنرا بگوید نیکو کوفته باز در
تریخ بنالی بکند و آنها شیشه بر سر تریخ تریخ بندد و باقی آن تریخ
که چهار دیر داشته است باز بر سر تریخ مذکور بنهر رسد و بوز آنکه
است مانند پاره که باس نودان تریخ تراچند و بر پیمان حکم بندد
و بعد کوی کند در زمین مقدار یک کوز در هر کین است تریخ
بوزن برابر در آن حفره کند و این تریخ در میان هر کین بندد
تغذیه بر سر آن حفره باز کوزه بنهد بر کنار آن خاک پر کند پس
شش روز کند بعد از آن بیرون آرد و آن لولوب حاصل
شده باشد چون پرده بگیرد یا کف از جاج یا لقه در طریقی کند
از آبینه و س روزیم دیگر میامیزد تا خوب آمیخته گردد پس جاوایدش
بکیند بقدری آنکشتان و ستان بندد و در دست راست کس کند
و دیگر جاواید بر ششم بیارند در کف دست چپ نهاده باشد و سینه
کره شود همچو وارید بعد سورخ از سوزن لقه کند در میان دو و پنج
آنکینه بیا و بزند باید که قح لغایت روشن باشد و شش بار در میان

بعد در چربی بطایر میان خمیر کرده میده نشد و خوردن آن مرغ خاک
 بدین و آن مرغ را و نبال کند تا بدود و چند آنرا مانده باشد اگر دانه
 و انگی یا نیم دانگی باشد کند آنند که مرغ چری خورد تا ساکن شود
 بعد از آن مرغ را بکشند و حوصلا او را بشکافتند و بکند از دانه تا
 سر شود پس آنرا نه بار بسوزانند لقمه از آنجا بدر آرند چون تنگ
 سرد شده باشد میا و پزند سه روز تا نیک خشک شود و گوهر
 دی باشد آن زردی از ترنج است پس پزند
 سیر ترش که بغایت ترش باشد و لولو در آن سیر ترش
 بکند آن زردی را سیر ترش بچود و خوب کشید و دانه را لطیف
 و سفید خواهد شد مانند معدنی بفرمان خدا معانی بیارد پیش
 در و خوش بکشد و در آئینان یکدوم کبریت اطله سار حق
 کرده از زرد در او ذکلی جوش دهد بعد بیارد و مروراید سیاه
 زمر بار یک بسته دو سه مرتبه غوطه دهد سفید و آبدار شود
 که دیده مانی رود و زرد پند عذراف کرده در دل کپرتی به دو
 و یک به هم بر آن شیر کنند شیر کاه و میش یا کاه و دیک را می کنند

بر مرغ چری

مروارید خالص کرده و فصل دوم در عمل لؤلؤ است تا مذکور بود
خود در پختن بگوید و بپزد درم از آن یک درم سیم و دو درم زرد
بریزد و در چاه دق کنند تا حل شود بعد این که حل شده باشد
پیرون آرد و از آن مروارید کوچک و بزرگ چنانکه خلط
بخواهد بسازد و سوراخ کند بطریق مذکور شد در میان دو قارور
بیاویزد تا خشک شود بعد به خوردن مرغ سبزه بریزد
از آن مرغ را بکشند و بریان کنند و بگذارند تا
بزرگم پیرون آرد که ازین چه لطیف تر باشد و همفت
عاجل گفته خواهد شد در محل خود فصل سوم در عمل لؤلؤ
یک درم مروارید خرد صاف و سفید و صد و شصت یکم مروارید
مذکور را طبعی که گفته شد بشوید و به در آوردن آن آبکینه بکوبند
و صلایه کنند بعد یک چسبیده شود بعد از آن در قارور
و پاکیزه کنند هر قارور بهین باشد بعد به سبزه بریزد
و دو نیم کنند و مبر را در آن آبکینه کنند نیکو بکوبند و در
مقا در کرده چون خوب کوفته باشند و در جامه سفید بریزند

کنند

۸
سند بر صدف و مروارید کور که قاروره کرده اند آب است
چنانکه چهار انگشت آب بالا سر او استاده باشد پس
قاروره بنهد و آرد و ماش و نمک سنگ مهربانی کنند و در جا
حل که گفته خواهد شد بنهد هر سه روز یکبار بر نیز او فرستند
و بخاری بر سر آن گردانند تا مدت پیرت و یکروز گذشت
باشد و قاروره را با آب سنگی بیرون آرند و سر آنرا بر دارند
مروارید در آن شده باشد و پس آن ترنج برون آورده عینکوت
مانده باشد که مروارید بر آب و صدف در آن نشیند
مروارید مذکور را از سراب کف لقمه در کاف و یک کت آنچ
در قاروره باشد بر سر مروارید کنند و با یکدیگر کف لقمه بر نشند
تا یکدات شود پس در قدری خرب سفید کند و نم از آب تانند
در خشک گیرند چون خشک شود مروارید یا قدری بر شیم
نشینند و زودتر از آن که بسته شود مروارید بوزنی که خواهد
بر بندند غلط آن کنند چون غلطان شود مانند سنگ
حکم خواهد شد که از آب نه از آتش با وزیان رسد بعد

بعد از آن مرواریدها را در این در حلیط کنند و این در آنها بماند
در میان آن کنند و یک روز نمایند تا جلا گیرند پس برون آورند
باز در میوه گرفته گوشت خورده مرغ دهند مرغ را بدو کنند
چند آن کنند شود آنکه او را بکشند و در تو گرم بریان کنند
پس برون آرند بگذارند تا سرد شود و شکم او بشکافند برون آرند
بفرمان خداست مروارید لطیف شده باشد پس این
مروارید باید که هر یک مرغ یکدانه بنهند و چون آن
مرغ بیرون آید آنرا حاک سوراخ کنند هر جا که خواهند در آن
کشیده بکار بندند یا در نکیه بنشانند **فصل چهارم در**
ساختن مروارید بیاید مروارید زیره صاف پاکیزه و پاک
بشویند و در قاروره سر فراخ کنند و آب ترنج و لیمون
و سیر و پیاز در سر آن کنند و سر سینه به بندند و در آب
نهند و هر روز بکنند چون آنها در خورد دیگر مدد کنند
سود مدت او هفت روز است یا هشت روز چون
جل شده باشد مخلول در کاس چینی کنند و کاسه دیگر بیاید

و از آن محلول بونی که و اینست که در آن کاسه بنشیند
 و بگرداند تا مدور گردد پس آهسته در کاسه دیگر کن و بدین
 عنوان تا مرتب گردد و باید که یکی یکی لایق نشود و در سایه بماند
 و هر روز جایه بندید چون پاره خشک شود میلی از لایقه
 میباید که ساخته باشد بسیار یکی موی اسپ پس همه را
 در آغ که نید چون توز از آن بختن خارج شود و پاره های فربه
 و شکم او را یک بشوید مر و آید در شکم مای اینست که پاره باشد
 و در تونر آبکش انگشت بنیزد و سر دکنند هزار بار بیدار از بوی
 باشد هرگز لایق کن **فصل پنجم** نوع دیگر سپا و زرد مر و آید خورد
 سفید صاف نماییند چنانکه در هیچ درشتی نباشد و بوی
 سفید بنیزد و اندر شیشه میکنند که در اینش فراخ باشد و درونی
 بود سفید و انگشت بر سر او تر نشی ترخ بکنند سر سینه استوار
 شود و در سایه سپا و بیز تا ده روز بعد از آن مر و آید
 در هر یک پاکیزه کنند و آن سر در میان رکوبی سفید شست
 بگیزه نرم بنزد و نیک چنانچه مر و آید جمله پدید و در وقت

سفت

نماند چون تمام شود در صلا ایگینه بنهند و مقداری که خواهد بر مثل
 مر و آید بنزد و دیگر مر و آید سوزن لفته بار یک و کوه بکیر اند
 تا وقت برداشتن بدست کوان گرفت که بکشید در
 سینه سفید بنند و در سایه بیا و برزند تا خشک شود و در وقت
 بکند ازند چون سخت شود در میان خمیر کنند و ماکیان را بچورند
 و نور افج کنند مرغ را در تنور آویزند از باد تا شب الحاه باید
 در شکم باشد بعد بیرون آید سوزنها لفته در آن بکشند
 و آن دانه را در میان موی ماکیان بنهند بکیر و زنگارند
 بلکه سه روز نیز باشد پس بپاورد و لبتو بنند و در آب برکت
 براق و روشن باشد چنان از خشری فرق نتوان کرد نگاه
 دارند و استادان را دعای خیر یاد کنند که بعایت مجرب است
فصل ششم نوع دیگر در صفت مر و آید ساختن بهترین
 همه است که استادان گفته اند بسیار در مر و آید خورد
 و جز دوروشن پاکیزه باب نمک چند نوبت بستونند
 و آب ترخ در سینه سفید سر فرخ کنند و سه شش ترخ بر سر

کنند

۱۵
کنند و سرش هم کنند چنانکه باید و مکروه در این میزود و دو هفته
در حل نشند میان زیل تا عمر و اورد حل شود چنانکه موم نرم
بعده در کاسه چینی که در آب صاف بشویند تا تندی تریخ
از او برود و صافی کردد بعده عروارید خورد و بزرگ سازند
و بوزن لقره سوراخ کنند و سر و بن و بی سیرد انگلی جهت
ششیدن بگذارند بعده سرمایه زده از برای پنبه در کیسه کنند
بگذارند آب پنبه از آن بعده کیسه در آب کنند پنبه را قویتر
که اثر تریخی و سفیدی در او نماید بعده آن پنبه را خشک کنند
مثل آرد میدهند و ایدع مکرور را در آن بگردانند تا از آن
پنبه خشک شده و کردی بروی نشیند بعده در آن جملا
عروارید چرمی یا سوره نرطه کرده در کلوی مایه انده اندازد
مایه در جوش آب بماند تا ده روز بعده مایه را بر آرند
از جوش و عروارید بروی بکشند چنان باشد که از جوش بروی
آورده باشند بجزب است این عمل بلا نظیر است **مفضل**
هفتم نواعد کبریا حتن عروارید از هم این طاعن است و کار

نویس

غم نیست بیاردم و ارید ریزه چند که خواهد بر مری که گفته شد
 حل کنند با پرمغ سفید جمع سازند و از موم رنگ طوطل
 بسدی سازند و در قیاسی که خواهد و از آن قطرات اللع
 کالیده بر کنند در کاس چینی کنند و کاب و دیگر بر سر او استوار
 کنند تا یک هفته بگذراند عقده کشند باشد ولیکن هنوز نرم باشد
 پس از آن به کاس موی سوراخ کنند یعنی سراینی و هم در آن
 کاس موی بگذراند تا خشک شود بعد از آن چهار روز در جای
 خمیر که بشر عورت کرده باشند وارد میزد باید پس چهار روز
 میان خمیر کند و در شکم مایه تازه بنهند و مایه را در کل
 ترکیبند و در تنور گرم فرود آورند تا مایه بپزد شود بعد بر آورند
 آن خمیر از شکم مایه بر آورند و بگذارد تا سرد شود و بعد
 پرمغ سفید لقیه کنند و آن چهار بدل آب بسنوبند و در
 کاس چینی اندازند یا در حنک زیتونی درین دو مکنون
 باید نهاد و هفت روز در دم درین کاسه این چهار لقیه
 تا براق شود و روشن کرد و چهار روز در آن خیره بماند پس

در آن

و در رشته کت به جا که فایده بسیار با قوت چون نریز که کت
رومی بر یاد قوت مال در تک جلا دهد خواهد بود که قیمت تمام
فروخته شود و ضعیف مستحقان برید که درین هیچ شک نیست از
و تجرب است **باب دوم در ساختن لعل و یا قوت که**
مقابل کانی باشد فصل اول در ساختن یا قوت رمانی
استانند بوز شفاف چند آنکه خواهند در ناهن کنند و پارچه
بر سر او اندازند تا عمیق نشود و بگویند و بپزند چون نریز شود
صلایه کنند بوزن او نمک بر اندازند و بسایند تا نرم شود
دیگر نمک بپزاید و بسایند آب در ناهن کنند تا خشک
شود باز بآن نمک بپزینند و همچنان عمل کنند هفت بار
مکس و سفید و نرم شود اما بر آن اعماد نکند باز در صلابه
اندازند و آب بر آن بپزند و بسایند تا وقتیکه آب مانند
دو خ سبب شود از بس که غالبه باشد و قوی شود در آن کنند
و سنگ بالا صلابه آن دو سازند و آن دو قرح دیگر بالا
و دیگر آب تازه بکنند بمالند و دیگر آب بر سر آن قرح بریزند

و همچنین در سودن بلور هم نایب بگذارد این صفت بقیع دیگر تاج
مانند و دریاون کنند سرش پوششده تا بلور در ته نشینند
صاف گردد پس آن آب را از سر او بریزند بلور را بگذراند
تا خشک شود بسیارند در سینه کنند و سرش حکم بندند تا کوه
بر آن به نشینند تا وقت حاجت چون خواهند که یا قوت
رسانند مثقال از این بلور و یک مثقال از زرشک
مثقال سرخ در یکدیگر صلا بکنند و کونف در آن بندند
و با شش مغلوب بگذارند و در آن کنند تا سرد شود یا قوت مسخ
باشد و خاصیت بلور از آن برخواسته باشند و در آن شش مانده
بود اگر بعضی از سرخ آهن و بجز بود یا مکلس چون بگذارند
زرد آید و اگر با کبینه بگذارند سیاه شود و در ناک فاسد کند
و اگر با زنگار فرغونی یا مس بلور بگذارند که لطیف و نرم باشد
جربت فصل دوم ساختن اصل بدخشان که آریف
و خوش آینه پسندیده باشد لایق باد شاه بنود این
نوع در اجوف خوانند آنچه است که بسیارند بلور کستری صاف

بگردار لعل بر آتشند و بزور تکیک خواهند بسایند و آنستند
 با خوب روشن شود بجزه پارند و یک پاکیزه آتشک و
 بر سر آتش نهند چون و یک گرم شود بلور را در یک اندازند
 چون بنک گرم شود بیرون آورند در میان شب معانی
 که با آتش حل کرده باشند بپندارند بجزه از آن بیرون آورند
 با صفت کثرت بار دیگر گرم کنند در آب شب جلاب
 کنند که تازه باشد بپندارند چون بلور را چهارم کثرت شود
 عظیم آید آرسره باشد بعد از کثرت پنجم در رنگ بقره آید
 یک ساعت تمام بگذرانند بیرون آورند بفرمان خدا تعالی بگشایی
 شده باشد یا قوت زمانی نیز شود بجزه است **باب سیم**
در جلا دادن مروارید که برنگ اصلی باز آید و نورانی گردد
فصل اول نوع دیگر مروارید نون شود و قیمت زیاد گردد
 بپارند ابونوی و بکوبند و سوراخ مروارید را از هر طرف بگیرند بموم
 باز گنایه مذکور کرد و لوله بگیرند و سه پاس آتش بگذرانند بجزه کنند
 تا بیخ خامیده بمالد و با آب سرد بشویند چنان شود که حالی

بقره
 معنی مخملا

از معدنی آمده است **فصل دوم** جلادادن مروارید
پارنداب فرود آمده پارندیک کوزه بشیره ملون و صاف
کنند و بچوشانند و در عین جوش سگ نذکور فرود آورد
ساعتی بر او بیرون آرد سکه کمرت چغندر کنند و در بشیره
کرم فرود آورند بزنگ قدیم خود شود بعد از آن پارندیک
کنان بزرگ و شش خهار نازک که بر سر شاخ می باشد
آنرا خشک کرده آس کنند که لوله بزرگ باشد آنرا که در کوزه
میان مسکه بریان کنند یک لوله بیرون آورند بزنگ قدیم
شده باشد و جلادار کرد و آب در شود **فصل سوم**
جلادادن مروارید که زرد شده باشد فحلب و کچرا هر دو
پوست دو کنند با کافور سحق کنند و هر سه بوزن برابر و قدر
روغن کوسه زبر و افکنند و این دارو قدری بشیره خورد
کنند و دانه لوله در میان آن بنهند و بار از این اخلاط کوفته
که در اول یاد کرده شد قدری بروی افشانند و در آنش نرم
بنهند و بزیم بچوشانند که زردی از او نبرد و باید که در میان

بیشتر ترشی

پیدا نباشد و اگر لوبوسنی دانه اسپند فارسی و شب بمانی
 و کا فور بوزن برابر حق کنند و بشیر خمیر کنند و مروارید در آن
 نگاه باز آرد خمیر کرده در تونز نهند تا بچینه شوند مروارید سفید و
 نوزانی و آبدار بیرون آرد چربست **فصل چهارم** جلاداد
 مروارید که تباه شده باشد صابون و نمک اندزانی و آبک
 در برابر بسابند و در ظرفی آبک کنند و آب شیرین
 روی بپزند و دانه در و افکنند و بر آتش نرم نهند هر گاه که صابون
 کفک بر آرد بستاند و باز آب صاف بجایش کنند چندان
 کورت بجهه باب پاکیزه بشویند سفید و آبدار بیرون آید و اگر در
 میان سفید بستاند و کوفته آتش بپزند و در آن مروارید
 بپزند و قوی ساجی کوفته بر و افکنند و بماند و نگاه در آن
 بپزند بیرون آرد از زمانی سفید و صاف بود و اگر لیته
 درخت بوقت بپزند تا شیر از بیرون آید از آن بستانند
 و مروارید در و افکنند و نرم کرم کنند و نیمه روز در آن بگذرانند و
 از نگاه در طلق محلول کرده نهند شش ساعت که روشن و

اگر سفید بماند
 و کوفته آتش کرده
 مروارید بپزند

صاف و نوزانی شود و طلق که مخلول باید کرد و اورا بگویند نیک
آنگه که تو آنست بشویند و بکار دپاره دپاره برگیرد و صرف کند
و انگاه کوی تو پاکیزه است مانند و اگر خاص باشد بهتر و طلق در رو
و باغ پاره نام خورد در دست بمالد مانند شیر از نو باید و اگر
بج نباشد زیر نام بلور همین عمل کند که آب بریزند و اگر بلور عمل کند
چون و رود آید بگذارد تا آب صاف بنیزد و طلق مخلول
در تن نشیند بریزند و بر کار برند خبر است **باب پنجم در حل کردن**
بزرگ بعضی در ملمع بلور آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و کمانگی
و غیره آن چهار نوع است فصل اول در حل کردن زرشک
بآسانی اگر خواهند که زرشک را حل کنند بیاورند زرشک خالص جزوی و در
شامی جزوی و سرکه جزوی و سیماب جزوی همرا در کوزه
کنند که شیشه درود و انبیه باشد و تا بنزد و در وقتیکه کنند و سر
نیزه بیرون باشد و بپزند تا از نور حل شده بچکد اگر بر آهن یا
بر مس یا بر کاغذ بمالند زرشک درود و اگر او را با صمغ عربی بپاوندند
و بر پوست مالند زرشک پوست کرد یعنی کمان و بسیار جا

بخار آید تجرب است **فصل دوم** در حل کردن زردان
 آسان تر و سهل متع و بسیار جا کار آید پانزده ز سرخ
 خالص مقدار دو مثقال و نوسادر کانی دانگی و کبریت یعنی
 گوگرد دانگی در زورق یا براده باید که نوسادر و گوگرد با زرده
 پیچند مرغ سخن کنند و زرد کاسه چینی کنند و دانگی ازین وارد
 در دو مثقال ز سرخ افکنند اندک بمالند حل شوند و قدری
 بر سر آتش بپزند نوسادر و گوگرد هر دو در حل با سرخ عمل کنند که در
 پیش گفته شد تجرب است **فصل سوم** در حل کردن
 زرد آسان تر پانزده ز سرخ خالص و مثل آن از رنج
 طبق آنگاه بسیار آب زجاج حل کرده در آفتاب بر صلاویه
 که حل شود در ساعت اگر خواستند بنویسند بر کاغذ با صمغ بپزند
 و نوشته لطیف بیرون آید در نقاسی ملع نیز ندارد **فصل**
چهارم در حل کردن زر که زورق بدست در یک لحظه حل
 توان کرد که در همه جا کار آید سهل است پانزده طبق زر
 قدر که خواهد بود در دست بصابلون و اکبرم بستن و پانزده

۱۱۱

چرک نماند و ناخنها دور کند که بپزند صمغ حل صاف در آب حل
کنند بر کف دست بمالند و ورق زبر کف دست بپزند و بیدرت بپزند
تا سلاسی شود همچین قدری قدری صمغ و زبر آن مالند چند آنکه
خواهند و دستها هم می کشند بر چند مالش بیشتر بهتر بعد از آن
دستها در کاس چینی می بوبند و بگذاردند تا زرد رنگش بشود
و آب از آن دور بریزند و قدری صمغ باز بر پا میریزند و غلظت کنند و در
دوات چینی بند و سرش می کشند تا که در روانه نشیند چون
خواهند که بر و عمل کنند قدری زرد در صدف بصمغ حل کنند و بوبند
چون خشک شود بپره سنگ شیشم جلا دهند نهایت خوب
و لطیف خواهد بود **باب ششم** در ساختن زعفران و زبر جدی لطیف
و لطیف و آن بر سه نوع است **فصل اول** در ساختن زعفران
بیارند زرنج یک مثقال و لقره پنج مثقال و سیاه بصر پنج مثقال
سرخ پنج مثقال و نمک قلمی یعنی نمک ساجی سه مثقال
و مس سه مثقال و هم مر و ارید خورد پنج مثقال این دارو را
همه بر ترتیب کرده باید میکس باید بپزد همه یکجا کند بویژه مر و ارید

دیگر

و کیر با بند و در پوزه کنند و در کوزه ایگینه بند اگر کوزه مقوی باشد
پتیرا و اندک چه میشود و چون آتش کشند دست و پرون
روزی بار دیگر بگویند اگر سیاه باشد آب گرم بشویند خشک
کنند و مر و اید با آن بسازند و در نکیں در آن بنهند و باز در
آتش برند یک شب باره ز تا نکیں در آن بگذارد پرون آوردند
عام شده باشد و رنگ گل بوته مانده باشد اگر آنرا
بهمیخند بر کبرند زمر و عام بود و در آتش بپایار با **فصل**
ساختن زمره آن تر بود چه تر و یک از آن بسندیده
بیارد مینای سبز لطیف که در هیچ جوش حیات نماند و
درم و زر و ورق خالص دو ماه و بوته پاکیزه بسازند مینا و زر
طبق مذکور در بوته اندازند بعد پاره غوکی که در هوای سبز
مغز مینا باشد کوچک از آن غوکی وزن طبق مذکور خشک
کرده بپزند و در مینا و زر طبق در آن بوته و بطریق زراب
کردن آتش کنند تا هر که آشیاب است شود بعد پاره
سنگ چرامت کالید بپاواند که مکنه مذکور در آن کنگه مینا

ساخت اما کالید هم از بارشداشیا که اخذ در آن کالید
ریزد و بالا آن آب ریزند چون سرد شود پرون آون
و مخم هموار کنند و اگر سوراخ کنند شاید و اگر درنگن نهند
و خوب نماید لطیف و پسندیده آید **فصل**
در ساختن زبرجد پیارند مینمای سبز چندانکه خوانند و نکند
سبز ابر سفال آب نارسیده هندی و بافتش تیز گرم کنند خوب
نیک گرم شده باشد چنانکه انکشت بر آن قرار گیرد از آن
آب شب یمانی حل کرده مکنور قطرات بر آن بکنند
چکانند لایزال ناسکه کمرت گرم و سرد کنند بعد از آن
باز دارد و بشنود بی توفیق خدا ایمانی پروا شود مانند زمانه
ربحانی روشن و بستند به که چکس از کانی فرق نکند **باب**
مغفم در ساختن فیروزه و الماس قوسی و نیلی و مرجان که
از کانی فرق شوند کرد **فصل اول** در ساختن فیروزه
بیارند دو جز و معیشت بعضی رنگ سلیمانی آرد و دو جز رسر
صفایانی و جز را بکند سلیمانی آسمان کون بلکه بجز رو بکند

بیکر

فصل

16

تا بکند کبریا میرتد بجه پارسه سغید چند آنکه خوانند بگوید در چرخ
 صلا یه کرده حاجه بکنند وید و فیه از چرد و فیه از دار و که یاد
 دیم و از برای لغزه از هم ادرم و از سیاب مصدق تیغ تو ایا
 بعد از آن همه را بهم پامیزد و بسیر که بسایند و بیا ویزد آنکه در
 سنگین بنهند و در تنوز گرم شرح بنهند تا بکند از د و پرو
 آورند فیروزه لطیف شده بایند **فصل دوم** در عمل
 الماس قوسی و شمسی نیز گویند پارسه آن را بخرج از الماس
 هشت پهلوا که خوانند یا حوز و یا بزرگ و عظیم جلا داده روین
 تدلیس سفال آب نارسیده نهد و آتش عظیم گرم کنند چنانکه
 رنگت بر او قرار نماند که وقت و آتش نکر دارد تا نماند قد
 چون چنین گرم شده باشد در میان زر و چوب سوده
 بنند و بجالند هم در آن بکند از د و در کاغذ بچند تا که آن الماس
 سرد شود بیرون آرد سکه نوبت همین کند با چهارم بیرون
 آرد و در آب بهفت کند و در پنجه بچند سو فین حدای شرف
 رنگ الماس کشنده باشد و رنگینه و چینی بیرون کسی از الماس

فرق نتوان کرد این صفت بر اصل بود **فصل پنجم**
 در ساختن الماس نیلی و آن نیز نهایت لطیف و خوب
 است بیارند بلور کشمیری چنانکه باید کرده شده بعد از آن زرد
 چوب را بسایند و عشت زرد چوبه نیل بیاورند تا بهم آمیخته شود
 بعد از آن چنانکه الماس قوسی در عمل آورده بودند همان
 طریق عمل کنند بتو فیق حضرت جل جلاله الماس نیلی است
فصل چهارم اندر صفت مرغانی پارید شیر
 کا همیشه که اول بچه آورده باشد پارید اول مهره صوفی
 سنگ که آن را با مهره گویند شش درم سنگ
 لاکه بری که مند و زمان ناخنها در رنگ میماند درم
 سنگ دست درم سنگ ف بار دیگر در صلا به کنند و به
 نیز کنند و با شیر و لاکه و سنگ ف نیز کنند و آب شند و بهم
 بیامیزند و غلول سازند و با استهار کار و بهر نوع که در طواه
 باشد بعد از آن پارید قلم کو سفید و یلها کرده و ابراماک
 کرده بسپویند و خشک کنید و مهره کلی فز کور و زلی کنند

هر مده فذری برک پان بندتیم چسبده سره بار دیند
و بگذارد تا خشک شود و پارتد و یکی پاکیزه و لطف و مکی
آب کنند و مقدار چهار انگشت بنهند و آنه بر باله آب بریند
که تمام روی آب گرفته باشد بعد از آن برسد و یک بند
و بعد دو پاس کچی کنند چون دو پاس گذرد فرود آورد
نعلی مذکور بر کشد و در سایه بگذارد تا سه روز بعد
از آن بکشایند مر جانها باشد لطیف آن را چرخ جلا
دهند و سورخ کنند بلکه نیکوتر از اصلی نماید اگر خوب
رنگ کنند **باب هشتم** اندر رنگ کردن علاج سبزه
فصل است که گفته میشود **فصل اول** در رنگ کردن
علاج که سبزه باشد اندرون و بیرون او و این بسیار
اسباب لوان ساحت پارتد علاج سفید لطیف و از آن
هر چه خواهند بود باشد بعد از آن اندر شیر گاو اندازند
و اگر شیر نباشد در میان جنوات در یک جایگاه نشین
باید که چون بکشد باروز بگذرد و پارتد رنگداری و هر روز

نیم سیر در وجه است بریزند و میگردانند اگر در روز چینی کنند
برای بر یک روی کار و در یک یک کرد اگر چهل روز بگذرد و هر
شود و لطیف و در طواه بود است اما در تقالی **فصل دوم**
در رنگ کردن سرخ در غایت خوبی و این سرخ
پارند عاچ تراشیده را یک هفته در شیر ما و کا و سیر
بخوابانند تا بدلان غایت که تر شود که اگر کار در پروا کنند
و خوب ترش کنند فرود آید ماه پارند رنگ لاک و
از شیر ترش در میان رنگ لاک اندازند و سه شانه
بگذارند و مطلق رنگ فعل کرده دل پذیرند با که خواهد شد
برند **فصل سوم** در رنگ لاک جو در این نیز لطیف
پارند عاچ از هر چه خواهند بر آید و آن شیره جو را
فروریزند و هر روز نخل خوب رسانیده در وی می پاشند
قدیب دو اردو روز اگر رنگ خواهند تا یک ماه از روز
و پیران لاجوردی کرد و بفرمان حق تقالی **فصل چهارم**
اگر خواهند که رنگ عاچ بسیار کنند که در غایت خوبی

بازند

باشد پاره پوست انار و بکوبند و با تیل انهن کنند و آب
 در وی کنند و آتش کنند چون بوش آید آنرا فرود آورد و سوسو
 آید این کرده ریزد و بگذارد و قدری آب نارنج در وی کنند تا
 روشن گردد و در میان دو آرده سیر عجاج اندازد باشد بهر
 حق تعالی تمام عجاج سیاه شود و لطیف انشاء الله تعالی
فصل نهم در رنگ کردن عجاج زرد هر چه خوانند از آن
 بهر اشند و در میان شیر ترش اندازند و شیر ترش دیگر باید
 که جدا باشد هر روز ربع سیر زرد چوبه صلایه کرده افکند و بگذرد
 تا جهل روز اندوزن و بیرون زرد چوبه نارنجی کرده در عجاج
 خوبی عجیب بود پسند است **فصل دهم** اگر خواهند
 عجاج را حل کنند از هر چه خواهند سازند پاره خورد و عجاج
 و از آن در شیر کاو برود و بر نهد از دو شب روز آن خورد
 از شیر بیرون کنند و سریش سفید بگیرد بر نهد و با هم بپزند
 و چون چمن شود و از هر چه میتوان ساخت و هر چه خواهد
 است کنند از وی بر آن خط کنند و بگذارد تا خشک شود

۱۸

بهاران و پربا ایند تا عجب تیب بهند و عجب جوهری بود
باب نهم در علاج بلور یعنی لون رنگها غیر مکرر و آن بهفت
رنگست که بسیار کار تا از آن آید در و **فصل اول**
اول در رنگها بلور و این عمل بر تنور ساخته آید تا چون
رنگها بگیند شکسته نشود و همواره در آن آید و این جمله
اختلاف که ذکر کرده میشود بکسی که سخن کنند و نگاه بقلم
کران بر آنچه باید نگاه داشتن تا براد پیرون آید اکنون رنگها
یا در کیم اول رنگ یا قوتی از تیج زرد و بزرگ و کمر دست چو
شب پمانی بکشد و سخن کند چنانچه گفته شد و از تیج باج عمل نماید
رنگ لاجوردی سیم سوخته دو آرزده جز در حال آهن بر وزن
سیم لاجورد چهار و نیک و جزیی یک روز آب و نیا
سبز قوی کند و یک روز با سیر که انوری بکار برند مخلوقی نیکو سیم
سوخته با زنجیر بوزن یک یک با آب مورد در میان شک و اگر
نباشد آب برک لیبو بردارند نیکو آید رنگ انار نیکو شود
شش جز و سیم سوخته یک جز و قلعه طایم چو نیکو آید و سوز

است زک سنج لطیف پیم سوخته بکیز و قلع نظار نیم سبز نیکو
آید سموده است و بگو بند آب مورد تر کیز فیروزه زنگاری
شیرسای معانی پیم سوخته جز بگو بند و در صلابه کنند و آب
مورد تر کیز نیکو آید زک زرد لیمون را لطیف رو سنج بکیز
وزاج در جزو سخی کد نیکو والسلام **فصل** و م اندر زک
دادن بلور و کد اخن و سنج بلور و این سنج غریبه است و نیکو
بلور پار و بلور و نیکو بساید درم و درم برنج و سنج بپزند
و بکند و باز بساید و آب بنمک بشویند و دیگر بار بکند
و اندک برنج دیگر بر و افکند و بدان قالب که خواستند فرو
ریزد که نیکو آید نیکو سبز و سوخته و درم خون سیاوش
بگیرد و سنج درم بر یک رطل شور نیکو آید زک زرد
بر صد درم و بکند قسمت درم تو تیا و بکند درم زاج و بکند درم
سوخته نهند و بکند درم نیکو آید انشاء الله تعالی زک زرد
نیکو بلور و بکند درم زک زرد از نیم بر این لغایت لطیف و خوب
آید زک سنج و لریاد و جزو سنج و درم جزو بلور بایز نهاد

که نیکو آید ز ناک آسمانی را بکنند بکشد و پناه درم و سحر درم و بیم

سوخه چهار درم با هم بگذارند ناک زرد و نارنجی و سبزه
از زیر نایر کنند و بایلور اندر کوزه نهند تا بگذارد و نیکو لطیف آید

باب هفتم اندر ساختن رنگها و فرنگی و بطلان جنی و اوس

بهترین رنگهاست و سوده از زنگار و غیر زنگار و در زنگار
و غیر بطلان کار آید و بطلان جنی بس نفع است و رنگها

که سوده است بکنند است در چهار فصل بیان میشود

فصل اول کوزه فرنگی که ناعدا و سوده است که بسیار جا

کار آید اینست چهار رنگ شیره مه آزرده جز و صبر سعادتی

سه جز و زرد خوب یک جز و خوب بوم و بوم بید سوختن

یک جز و آب انگور که شیرین باشد دو جز و جود ابریم کند

و تورد بسا بند و در آوند مسی کند و شکی و یک جز و آب

کند و سه شهاب روز بگذارد تا نیکو شود بوی او در شبها روز

یک جز و نوساد سوده در لادن ریزند و با شکر نرم خوشانند چهار

جوش بعد از اخلاط جمله از میان بیرون آرد و صاف کند

29

و چو جزو نبات و دباره درین آب اندازد و بچوشت باشند
 تا بقوم آید مثل حلاب پس از دایک بیرون آرند تا سرد
 شود و در شیشه پاکیزه کند و وقت حاجت نقاش خانه کار فرمایند
 لعل سیلان با سدر در قلم بکنند و اگر در قلم بگذارد در قلم آب
 بخار مانند و الا در اطلس و غیره بدان قالب آرند و چون
 نزدیک بخشکی بود ورق زیر و بالا او چسباند نیکو آید و بجا
 لطیف و روشن نماید و اگر دایم چسباند نیکو آید و در بطاننه چسبند
 بلا مثال بود و بسیار جوار کار آید **فصل دوم** در صفت بنگ
 که ستوده است بهارند آهن سوخته که از تنگ آهن کران
 می افتد و بزرگ است که در تنگ طاق میباشد که بجز در صاف بکنند
 و پاکیزه در صلایه اندازند و باره و غنایار کبیل چند آن بمالند که مسکه
 شود و آنکه بر آب آتش بند و در میان ظرف آهنین چند آن
 میزنند که در غزدر و مانند آنکه بیارند هم کاو که مانند نقش است
 آنرا بکشد آنرا تا نیکو خاکستری شود پس بیارند تا کبیل کهنه با پوست
 آنرا بسوزانند تا نیکو خاکستری شود و بعد بیارند تا سانسند و او را

در این امین بسوزانند تا نیک سوخته شود پس بپارند طلق
دو جز و نیک بپارند او را چندان بگویند که سره شود و در جز
ازین طلق دو جز و نیک با جی در بونه کت در پیش تنگ
حکم کنند و برودند تا محاسن شود و بعد از آن بپارند ششم کاو
بسوزند تا نیک سوخته شود و نیک صلا بکنند تا غبار شود
بعد از آن دو جز و این چینه و بیکر و بیکر و ششم کاو سوخته و بیکر
تا رطل سوخته و بیکر تا سه سوخته و یک جز طلق سیاه
و نیم جز استخوان قلم کاو سوخته در یک انگشت و چندان صلا
کنند که مانند غباری بپسیده کرده اند بیکر و کوزه در یکی که در او
گفته شد و بیکر و ششم بیکر که نیک صلا بکنند تا این
جمله در او در او نیک چندان بگویند که بر و بر بپسید
پاک کردن بعد از آن خواهد جهت ساد ماری روغن کمان
نیک داخل کنند و اگر در میان صد کارای کنند همور کنند چنان
بر کبارا بنویسد و در آفتاب بنهد در میان خانه کاغذی بپسید
او نه تا از غبار مطوق باشد چنانکه بگذارد که اگر در روز نیند تر و بر

و اگر

و اگر سنگ فشان مالش کند چون هموار گردد و گویا سفید خال
و سفید قلم و پلور سوخته چون حریر در میان رگوسی بندد و در گو
که کرده ارمان چیدن باشد که این واروار و تلاوت کند و در
بطانه بخالد چند اندک جلا گیرد و مانند آینه حسین شود که روی
نماید بغایت سخت باشد و این بطانه اصل گویند آنچه در حسن
معروف و سوخته است باید که در غبار لکا هزار **فصل**
سیوم در ساختن بطانه که اورانگ و زوره چون سنگ
سخت باشد و جلا برند و آب خراب نشود و بسیارند زنگار
فرعونی در هر و بر ششم منبرده جز در و خرگمان ده جز اول
زنگار بر اجهان صلابه کند که غباری شود بغایت نرمی و اگر
بار و عن گمان بیامیزند و در صلابه نیک بسایند بعد از آن
سردیشتمند که در صلابه کرده پسند که سنگ میتوان بست چون
همه یکداز است استند و هر جا که خواهد کار بندند زرد خواهد شد و جلا
همان طریقت که گفته شد از خیزد زه و برق موآن کرد آب
خراب نشود و در شیشه و عراق باشد این سوخته است

فصل چهارم در لایحه طائوسی کونه فرنگی سه جزو مس سوخته

یک جزو شیشم پنبه یک جزو روغن کمان یک جزو چغندر ان صلابه کنند که یک
ذات شود و اگر روغن کمان نیک باشد یک جزو مسک سیستانی با
نیم جزو پروفرایند و در صلابه تقصیر کنند یکا بر دطاوسی نیکواید
مانند سنگ جلا دهد روشن و براق شود آب خراب نشود

الشارع اللقانی باب یازدهم در ساختن تیغ که چون کاغذ

سجند شکند و بجای بران باشد که آئینه میرد و رخه کند برده

فصل است فصل اول در بارندگی اسبان چنانچه

در زیر سم اسبان سوده باشد چندانکه خواهند بر هم نهند و یکی
و هر چه خواهند از آن بسازند با سکر که آنرا از آن گش بپروان آرند
و کار آکنید چون در آتش خواهند برد همیش از آنکه از آتش بریزند

باب سابعی که اشجار کویند در آن آب همچنان عمل میکند

تا وقتی که آنچه میسازند تمام شود و نزعی بجای بایند که بر مثال

کاغذ توتان کرد و براق باشد و دو دم از آهن بر دارند و آب

میرد فصل دوم در ساختن تیغ خرابی که با سبب لطیف بود

بماند

22

پاره سیر این نعل دو قرص سازند و سوراخ هفت دریا ده
 در آن دو قرص این کبکته پس پاره چهار درم قلعه دو درم مار
 قشیش و ده درم زینق مصر و دو درم ریزه مس و دو درم
 قلیج و ریزه مس و سرب و زینق یک درم چون که اخسته باشد مار
 قشیش ناس کند در آن اخسته و سوراخها را پس ریزد و در طبق
 این کجا کرده بر هم بندد و در زمان آن بگل کبر و محکم وصل کند
 و در آفتاب بند تا خشک شود بعد از آن در آتش اندازند
 و دیدند و باز بیرون آرند و بگویند چنانکه در هفت بار پاره
 کرد و در طبق یکی کشته باشد اگر خوانند که از آن تیغ و اوی بسازند
 و اگر خوانند کار و کنار بسازند و این عمل مصراست و قیمت
 مصری برابر بود و لایق خزانه بادشاهان باشد **باب دوازدهم**
 در ساختن تیغ و پیکان و نیزه که چون دهن در این نصیبند
 رنم او هیچ دارو به نشود الا که در آن بیزه و این چهار نوع است
 در ده فصل **فصل اول** سازند این نرم ده جز و مس سه جز و
 از ریزه سوخته و سرب و بیخ شسته هر هم آمیزند و در بوت بزرگ

کنند و مکار برای ریزند و با شش قوی بگردانند تا که اخته شود و
در بول هر لوله را فرو برند تا برسد و سنود هم بدین طریق سه بار برین
این عمل کنند بعد از آن هر چیزی که از این امین بسازند چنانکه
تیغ و کتار و حربه و ناخ و دور باش و آنچه خواهد از آن بسازند
هر کجا که خواهد جراحت کنند دشمن بخیر هلاک و آید
فصل دوم آب دادن که چون بریده شود با قطر بریده شود
و با خزر سیده شود و دشمن در آن هلاک کرد و اگر مقرر است
رسد یک ساعت امان نیاید پاره اندامک سفید کنی و
سرکین و خاک و در آب بگویند و بول حمیر تر کنند و بر تیغ
و بر کار و نیزه اندازند نیاید بعد از آن بختش از آنکس
نیاید بسایند در آب افکنند آنرا درین آب غوطه دهند که
چون خراشیده شود امان نیاید **باب سیزدهم** در آب دادن
تیغ و کار و کلامثال بود **فصل اول** در آب دادن چنانکه
روی در آن لوتان دید و بر آن باشد بگردن شب میمانی و
نوسا در چکانی از هر یک چیزی است که در آب بگردانند

در آب

25

و آب دهند بخار و همیشه و هر چیزی که خواهند روی در آن توان
 دید **فصل دوم** آب دادن کار و همیشه و همیشه چنانکه
 بول را در آب پیوسته انداخته اند و بر روی بریزند بول
 عمیق و آب دهند و هر چه که مثل ندارد و در آب دارد بغایت
 خوبی است **فصل سوم** آب دادن که چون میریزند
 نیکو نشود و خارش افتد اندر چه احتیاجت به آنند گل و سبکین بر
 هر دو را بهم میزنند اما ایند بروی تن کرم و با بند و آب
 دهند که بریده آید با خراشیده نیکو شود **فصل چهارم** آب
 دادن که چون میریزد بشود و دشمن در آن هلاک شود و خاک
 و سبکین با هم کوبند مثل هر دو در آن چه میزنند و تر کنند
 و ببول حمیه و آنچه خواهند بر آن این دارو را میزنند و باز بکنند
 خرویی از دهن در افکند و ببول حمیه مالند تا بگردانند و آنکه کرم
 کنند چه خواهند در آب غوطه دهند چنان شود که هرگز نیکو
 نشود و دشمن هلاک کرد **باب چهارم** در عمل مینا کای
 در غایت اعلی هفت رنگ پیارند سنگ بلور و سنگ

محک نوزد بسایند سوده و پخته ده جزو اشخار سوده یکدیگر
 سوخته یکدیگر و سفید از این یکدیگر و بر هم آمیزند و در بونه کنند و در کما
 بونه سوراخ کنند و در بونه دیگر وصل کنند چنانکه از بونه اول
 بونه دیگر وصل کنند چنانکه از بونه اول در بونه دیگر وصل کنند چنانکه
 از بونه اول در یکدیگر و بر یکدیگر استهرا کنند باید که بر و بری را خفته
 باشند بر مثال بر موزون و آتش قوی کنند تا بگردند و آنچه
 لطیف است در بونه زین جمع خواهد شد بگردند تا سوراخ
 توفیق خدای عزوجل مینمای سبز گشته باشد هر جا که خواهد بود
فصل اول اکنون بیارند همان سنگ که نگاره پیش رفته
 ده جزو و دو جزو سفید از این خالص و یک جزو اشخار بر یکدیگر
 بیامیزند و بر همان طریق عمل کنند که مینمای سنگ که نگاره
 چون از بونه بیرون آورند مینمای بود اکنون و لطیف و روشن
 بر ناک آسمان هر جا که خواهد عمل نمایند شکر و آتش از آتش
فصل دوم مینمای از دو پارچه دو جزو سفید و یک جزو اشخار
 اشخار یا زده جزو و جوهر اصلی بیامیزد و بر همان طریق عمل کند چون

از کارگاه

سید بنیاد...

24

درگاه بیرون آید مینای زرد بود **فصل سوم** مینای سرخ
 و در بلور صاف کشتیری سوده یکجور و زین یکجور و کبریت
 یکجور سفید از نیز چهار ابا هم با هم بریزند و هم طریقی چکانند تا چون
 بی یکدیگر این حل بر آید و من مانند لفره کوفه شود و چری نقش
 من و بیج بکتند نیکی **فصل چهارم** من را هم برین طریق
 کرده اند و چنان بکنند و در نیز و سرب نیز بدال نوع
 کرده اند و از این چهار کبریت و بسیار جا کار آید و در کندی
 خرد از آن خرد **فصل پنجم** فولاد یکجور و زنگار و روغن مردار
 مثل هر دو این همه را بکوبند و چکانند تا چون آب شست
 حل فولاد پس جا بکار آید **فصل ششم** فی حل سیماب
 کوبند پاریز جنی سیماب و مثل او نوساد و ثلث ایشان
 خاکستر و مثل هر دو پوست انار و نیمه آنک روغن لفت
 ساسری که در مینای زرد عمل کرده اند بهمان طریق نگاه دارند
 چون از پوست بیرون آید بتوفیق خدای عزوجل برنگ لعل و
 یا قوت یا برنگ رمانی بود اگر عمل حایل صاحب دولت

بکنند یک روی دهد که به آفریده از لعل بدخشان و یا قوت
فرق مو آن کرده هر جا که خواهند بکار برند **فصل هفتم** چکیده که
باشد رنگ او برنگ فیروزه اصفهانی سازند جوهر اصل
مس سوخته یک جز و سپیده از زیر یک جز و سنک
یک جز و اشخار یک جز و همه را هم کنند در بوتۀ بنت بر آن طریق عمل
و بکنند تا سرد شود پس بیرون آرند جوهر چکیده باشد
فیروزه کانی هر جا که خواهند کار فرمایند از مستحان در
ندارند تا بمراد سازند انشاء الله تعالی **فصل هشتم** در
نگینها سوده سازند جزو شکله فسارومی و چهار جز و در
سوخته بگویند و یکمقال اقلیمیا هم بر آن بگویند و آن
معرفت است که شد غیر اقلیمیا و کبریت بر آن فرمایند و
تا آمیخته شود پس فرو گیرند و سرد کنند و بسایند بر
و خشک کنند در سایه و در بوتۀ بنت و بدست بنگرد و در
شود پس آنرا سرد کنند و بیرون آرند سبک است
سرخ و نیکو بود و بجز جلا دهد و درنگین زان بنشان

کتاب الفیاض فی الحرف

ک

باب نهم در صفت خصایب و انگشتان عورت بر آن
 کنند از هفت رنگ و اینچله حسن و جمال است و بوی
 است شهوت و محبت است و این چند نوع است **فصل**
در رنگ طاق و نس قلع لیس و مثقال لوبان آمین
 مثال بوی است انار ترش نیم مثقال حنانه مثقال خرد بکوبند
 بر زنبق آب برک چقدر خمیه کنند و بردست بند و یک عمت
 سازند و بشویند طاق سی نمیکه آید **فصل دوم** رنگ سیاه
 ساهرت مثقال و سمر ابریک و مثقال ماز و صمغ عربی
 بریک یک مثقال لوبان آمین و زرنبا ابریک نیم مثقال
 ن بریک بکوبند و بوی که گفته است و بردست بند
 اگر از کاغذ لوتش خوب بچسبند بر اندازند دست و انگشتان
 رنگ بر زیر آن بند و بغایت خوب آید **فصل سوم**
 رنگ زلفاچ مثقال تراچ یک مثقال سته برت مثقال زریخ
 و روغن کوبیده عربی ابریک مثقال اعقران س جبه
 بملر ابریک و باوه مثقال حنا با نمیزند و با بر که بر شند و بردست

بنند و بگذارند فیروزه نیکو آید **فصل چهارم** خلوتی خون
 چکیده و جزو و سرور عفران و عروق کرم از هر یک جزو
 مصطکی نیم جزو همرا بگویند و آب صمغ عربی برشند و بر دست
 بنند و یک ساعت بگذارند رنگی آید بغایت لطیف **فصل پنجم**
 بکیرند لاجورد و عروق کرم و هم از هر یک جزو مصطکی
 زعفران از هر یک نیم و این چهار را نیکو بگویند و آب
 صمغ عربی خمیر کنند و بگذارند تا سود شود و بر دست بنند
 رنگی لطیف در غایت لطافت بود **فصل ششم**
 بکیرند پوست ترنج تر و خشک از هر یک جزو کوفته بجز
 چند آن خا بنند بسیار میزند در هم طرز و در هم درم قلند
 و در درم آمد و نیم درم مصطکی آب نیکو نیم خمیر کنند بکیرند
 نیک سرشته شود و بر دست بنند که چنان رعنا رنگ
فصل ششم بکیرند خا پست درم و آب که مشقال
 مشقال زاج و صمغ عربی و کبر است مشقال و هم لاجورد
 مشقال با سفیده مرغ نیم خمیر کنند و بر دست بنند منق

بغایت

بنایت لطیف آید **باب شایسته** در بخت شکر و بی
 و زمانی و زاولی و مصفا و قیرسی و ترکی و فارسی و غیره معنی
 نوع است **فصل اول** در بخت شکر و روحی
 پانزده و آزرده جزو سیب خالص و کوکورد برهم کجی کنند بعد
 قرار بینه سه بار باند که به پاره سبط تر از سینه های دیگر باشد
 به آن سینه را در کل حکمت گیرند و خشک کند و آن کجی را در
 سینه اندازند و بعد از آن پنج جزو از پنج سرح بسایند و در
 سینه اندازند و بسوزانند تا همگی گردد و مخلوط شود بعد
 سینه بجا استوار کنند و بکند از تا خشک شود و بار دیگر هم از
 مشق هم احکام کنند و بجل حکمت گیرند پس دیگر بزرگ آردند
 و قدری ریاضت در آن اندازند و بر سر آن سینه فرو برند
 چند روز دیگر باند یک سینه در میان آن ریاضت
 باشد و تا سوزن و یک در کل حکمت گیرند چون خشک شود
 بر دیگر آن سینه حاشیه و یک در آن بجل استوار کنند چنانکه اثر آتش
 از سرح طرف بیرون برود و یکبار آتش نرم کند و در ابعدها **جواب**

پاش و یک آتش تحت کند بعد از آن دست بگذارد تا
پس نشسته را آهسته از دایک بیرون آورد و بشکند جمل را
مصعوشه و شکوف رومی گشته بلا مثال که بسیار جا
نیک نگاه دارد و السلام **فصل دوم** در بیان
زادگی پسته بده و این نیز بلا مثال است چهارند مرتب
خواهند و در دایک نکند که آب نارسیده باشد و
آتش کشند چوب بان و بلبه میسوزانند تا جمل سفید شود
و برین برند و همیشه چوب بان میکردانند و می
دمی سوزانند و آتش در برین کرده باشند بعد از آن
هزده سیر یکیشکوف ساخته رنگ کمره پازند و نیز هم
برند و بسوزانند تا یکسبار روز و هر لحظه نگاه میکنند که
شده باشد فیها و اگر نه تا سه روز این عمل کنند تا نیک
رنگین گردد و چینه شود بعد از آن بگذرانند تا سرد شود
بر آورند هر کجا که خواهند کار کنند **فصل سوم** در بیان
قبرسی که بسیار جا کار آید پازند سیماب خالص و پخته

مقال

گردد و زوایات ساده ترس نیست و یکی کنند و در
برون دراز کنند و باید که قاروره بکل حکمت گرفته باشد
سایت حکم و قاروره در میان کوزه سفالی بر سر
آب سرد کردن قاروره از کوزه بیرون باشد و کوزه را
سبز کنند و بی این قاروره آکنده کنند باید که خاکستر
رم باشد و کوزه چیلکی در کل گیرند و کوزه در کوزه آویزند
کوزه بکل گیرند و چنان سازند که گردن کوزه بیرون باشد
پنج ساعت آتش باریک زیر آن میفرودند و هرگز نباید
ش خوب باشد و چون تمام شود در کوزه کنند تا سرد
ببخار زریق و کبریت بر او لولوشسته نشسته باشد بر دارند
برند و کبریت و اگر خواهند که نمکوتر بودیم دانک نوساد
نی و آخر کنند که بنایت نیکو آید **فصل چهارم اندر**
تشنه گری مصفا در غایت خوبی سازند گوگرد و زرد کیدرم
بماتک پزده دوم در هم کنند و پانزده درم بعضی گفته اند که
به درم گوگرد کیدرم رهنی در ریشته کنند چنانکه سانسینه کشاده

و معهود در گل گریز خشتی چینه در تنور کرم بنند کشته
خشت چینه بنند بعد از آن بکنان با دوگان تورند پروان
که شکر و شده باشد بخریت و از هم لایق تر هر جا
بکار برند **فصل پنجم** در ساختن شجره رومی
اسنان ستر که از آنها کوزه شد بگرد پخت مشقل سیاه
دو آنکه مشقل گوگرد و مشقل زرنیخ لعل بغایت
مانند غباری جلا با یکدیگر بجای کنند و در کاسه کند و تنور
ببایند و آتش از روی دور کنند و خشتی چینه در میان تنور
و کاسه بر مری بنند و سر تنور حکم بنند و روز دیگر
بکشایند و کاسه بر گیرند شکر و باشد بغایت خوبی
رومی نیکو لطیف و اگر در سینه کنند و در روی سیاه بود
و عودی کرد تا نیک معلوم باشد **فصل ششم** در
مهره از بومر هر چند تاک تر نیکوتر و در وسط بر آید چون
زینق خالص یک رو قه غایت نیکو و صافی کنند هم
آتش چکانه میباید روشن و آتش را نیک بکوبند

این و این مهر را در و بکن و سرش استوار بکن و نمود
 کند و شیشه یک بار روز در تنور گرم بند و سبب تنور حکم گیرند
 بیاج که در تنور بکشاید بفرمان الله تعالی مهر را همچو نایت
 در شیشه بود تمام شکر و رومی لطیف و اعای خوب
فصل مفهم در شکر و رمانی بلا مثال و این از همه
 بود بسیار در زمین خالص و او را پاک کنند چنانکه در وی سیاهی
 اگر آید پس سوختنی پاک کنند جوهر بار بود پس چون پاک شود
 در سرخ بپارند و بر صلا نیک بسایند و زمین بر او افکنند تا دو
 سه تنون پس در شیشه در آورند و سر او را ایضا روح کل
 است که برند و می کنند و یک شب در تنور گرم بند باید ادب مرو
 بند شکر و رمانی شده باشد در غایت خوبی جمل را از
 این مرونی آرد **باب مفهم** در رنگ کردن نیرت و چلار
 مفهم و جدید نیک و لطیف آید مثل برت فضل
مطلب اول رنگ کردن عروسک یعنی گل کسیند
 موصوف سازند این چند آنکه خواهند و او را هم که در طهار

(Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page)

کند و اندک اندک آب در وی ریزند تا از آب بکلی برود و بی
بپاره پنبه باید کرد چنانچه سسج شود اگر سسج نشود هنوز زرد
آب در آن همچنان بر داند تا پنبه فعل شود و در نگاه موصوف
بنیک بیفتا شد و در آفتاب باز کوزاند تا نیم خشک شود
النگاه بپزند ساجی سوده هر ده سبزه از ربع سبزه در وی پخش
و بدست بمالند چند آنکه موصوف در قرح آب ریزند و بر سر
آب ایستد هنوز کشته نشده باشد و اگر در رنگ آب
شکسته شود و النگاه در کرباس کنند و بپا و بپزند چون اول
آب بپزند رنگ سسج خواهد بود خرد النگاه دارند که این
عروس خواهد شد و مرتبه دوم آب بپزند چون خواهند
که حابه یا کاغذ رنگ کنند بپارند آب انار در آن سفید با آب
لیمو یا انبلی از بینا هر کدام باشد قدری در آن ریزند و دست
زنند چون کف کند هنوز آب حمرشی کم است و کف نشاید
چون کف کم کند و آب ایستاده ماده باشد النگاه بپارند
کاغذ سفید هموار سبط و قابلی در قوری کاغذ رنگ در میان

قابل

قالب کند و کاغذ در آن زنک افکنند اگر غلیظ رعایت
 سبزی باشد و پاس بیشتر در زنک بگذارد و اگر نه یک پاس
 یک عروسک لطیف همچون خشک شود مهره کذبیاچی
 باشد زنک خوبی قبل از آن آب انار در میان معصومین
 در میان لغظ آب پر کشند تا زنک سبز گردد و خودی باشد
 و آن زردی که اول از معصوم بر آمده کاغذ در آن تر کنند چون
 خشک شود در آب سرخ غذال کرده زنک دو دانگ زرد
 آب و چهار دانگ نیل خیره دهد به لطیف شود چینی چهار
 دانگ زرد آب و دو دانگ نیل خیره چینی آید زنک زرد است
 هر از زعفران و آب در ظرفی کنند و قدری آب بیکدم بزنند
 در روز بگذارد بلکه بیشتر بعد از آن بیالایند و کاغذی در آن تر کنند
 زرد گردد و هر چه از زرد بیشتر زنک شود و زنک خاشاک کوکوه
 بگیرند همان دستور که در زعفران گفته شد عمل کنند و زنک آن
 بیشتر قدری بستان افزایند و همان طریق که گفته در زعفران
 عمل کنند یک آید زنک و و زنک که می سفید باشد و همی

اول ماخذ بر آب محصه فکند و فرود و بگذرانند چون
نیاک رنگ بکشد و بردارند چنانکه سرخی و سفیدی بخورد رنگ
و در رنگ که نیم سرخ و نیم زرد اول نیم کاغذ را سرخ کنند
خشک شود نیم دیگر در غفران کنند نیم ناریخی و نیم لبل که
رنگ بپوش کل نیلی است که در کنار باغها که دیوار از خانه
اند میمانند و بچیده بالا میرود بر رنگ نیلی است آب او
رنگت لاجورد است و نام او سفید نیلی گویند و در خواسان
رنگک میخوردند او را بپارند و بگویند و آب او را صاف
کنند کاغذ را که در او تر کنند بپوش شود رنگ طاهر و صاف
آب رنگک بچیده زرد آب رنگ بپوشد کاغذ مادی
در رنگ آگ تر کنند بپوشد سفیدی شود در خایت خوبی رنگ
کلکون قدری بپوشد باره باره کند و در یک پاکه بپوشد
و سفیده قدری حل کند بپوشد و آب کاغذ را که شب
بمانی بردارند و خشک کنند همه رنگ زرد بپوشد قدری
غفران حل کنند و صاف کرده ورق در نیم حل چنانکه بپوشد

باشد بآن بر آمیزد اول کاغذ را با آب شیب بمانی بر آردند
 بکند آردند تا خشک شود بعد از آن رغنفران که زرد آب آرد
 بسپزند و در وقت کنند زرد زین در فشان شود برنگ لمبوی
لطیف فصل دوم رنگ نارنجی کاغذ را بد آن صفت
 که نموده شد با آب شیب بمانی بر آردند و در موصوفه بر آردند
 اگر زرفشان خواهد زاده همانست **فصل سوم** رنگ
 باد بمانی سود رنگ مستقی با آب زاج که بود و رغنفران بخارند
 همچنان شود رنگ انزوانی سبز را با آب لیمو بر آردند روشن
 چینی کاغذ مشاب بمانی داده را با آب اشجار و سفیده بر آردند
 رنگ طوطی در آب رنگار مصفا که در اعمال رنگار است بر آردند
 سبز میشود مانند طوطی و نرم و لطیف شود اگر زرفشان
 کنند نیکو آید رنگ لاجوردی در آب رنگار طل نیل بر آردند
 نیکو آید رنگ فیروزه قدیمی سفیده باز رنگ بماند و کاغذ
 در آن بکشد رنگ خلعی از رنگ که گفته شد قدیمی سبط بگیرند
 و ده پانزده چوبک باریک بیند بر آن چند و بر کاغذ

شب بی داده هر محل کل بر کی بکند چنانکه هر دو رو قلعی شود
 زرافشان کنند خشک سازند مهره زشتند خوب آید رنگ
 کل هفتشه که کلکون صفت بود اگر آب لیمو بنویسند سرخ از هر
 تمام تر بر آید اول کاغذ را آب موصف بر کشند چون زنگ شود
 بیرون آید موصف که در بدن لیمو انداخته باشند لطیف بود
 تمامیت مانند کاستان شود رنگی همگی زنج و زنجی صفا
 کنند که عباری شود آب صغ عربی حل کنند لصف زنج تیک کل
 سیف و صراف کنند کاغذ در آن بکشند برنگ سیلی آید رنگ
 کل انار کل انار چینی بگویند و در کاس چینی کنند و بکند تا صاف
 و کاغذ شب یمانی داده در آن تر کنند بویسه کل انار آید
 رنگ سبز همین گفته شده است کاغذ در آن زنگار لفته
 بر کشند و خشک کنند و دیگر بر کشند زرافشان کنند بهترین همگی
 بود مثل ندارد حدید و لطیف است و این کاغذ بر بر زر بود
 در چمدت ندارد رنگ لفته خالص است **باب بر زنج** در ساختن
 زنگار و آن هفت نوع است زنگار سبز و همین و زنگار سیاهی

موقوف

فرعونی و مصفا و بر ضرب و خیز زنه و از کار تمهی جمایه در کت فصل
فصل اول در صنوف زنگار سبزه و همین پارت ده متقال بر او
 بقره خالص و در صلابه اندازد و که نوبت بشویند باب نمک سفید
 و خشک کنند چون سه نوبت شسته باشد و خشک کرده
 یازم چند آن نوسا در پیکانی بسایند عوسه که بر آن ریزند و نوسا در
 مسد بند و میسایند و در آن میکنند تا خشک شود و در دیگر بار میسایند
 با هفت بار و در هر بار ساین خشک کند بیغم بار چنان
 زنگاری شود که در غایت سبزی باشد و آن را در آن سبزه و
 گویند همسر آن رنگ باشد که غل در صحرای وید چهار آنرا سبزه و
 از غایت لطافتی که در میده باشد **فصل دوم** در صنوف زنگار
 فرعونی عجیب پارت بر او مس پاکیزه چند آنکه خواهند در صلابه اندازد
 و شیره انگور بر آن ریزند و در آن کنند تا خشک شود باز بسایند
 به همین هفت نوبت بشیره انگور صلابه کنند و در آب سبزه
 بار یک که در آن کینند در کاره چینی کنند و بگذرانند تا فرام آید
 هر جا که خواهند بکار بر و این تمهی و فرعونی خوانند **فصل سوم**

(Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page, including some illegible characters and lines.)

صنفت زنگار سه ساعی و این بسی لطیف است پاره بر کرده
 مس چند آنکه خواهند و در کتوالی سرخ و بوزن مس نونسا در
 کافی که پناه یک حل کرده باشند در میان روده مس را بکنند
 و ربع یکی از این هر دو نمک سفیدترین سبایته پیدا از دو
 در آفتاب بنهند و آب لیمو میریزند و صلایه کنند و باز در آفتاب
 بنهند تا وقتی که مس در میان آب لیمو و نونسا در محلول شود زنگار
 بجا نیت اعلا کرده **فصل چهارم** در صنفت زنگار برده
 بیازند بر آه مس و در سبوی مسین نه کنند و در من سرکه
 بر سر آن آیزند و سرش بکیرند و در تنور گرم بنهند و سر تنور بکیرند
 بعد از نیک شب و روز بیرون آرنه هم زنگار فیروزه باشد
فصل پنجم در صنفت زنگار مصفا که بلا مثال بود استانند
 زنگار جمعی جزو از سرکه سفید مقطر جزو و مکه آرنه تا زنگار جمعی
 سرکه مصود حل شود و سرکه سبز کرده پس آنرا صاف کنند و نعل
 آنرا بنهند از دو آن زنگار مصفا را در قلع کنند و بجا آرنه در تنور
 بجای زنگار مصفاست یک درم این زنگار بهتر از صفت درم زنگار

32

در وقت بسیار چو کار آید تحقیق در زمان کردن فرود آید
فصل ششم در صنوع زنگار فرود نیکو گیرند مس صیقل داده
 در وقت ننگ و بیارند چینی میند نو و سر که موقت مناصف
 از مس او که در و مخلول بود و صیقلها را از ننگ بسر که و طشتی شیر
 بیارند و این همه صیقل بر نیمه جاش است چنانند و استوار کنند
 بلور زین ننگ است بعد از آن یک هفته بیرون آرند و از زنگار
 چیده پاشد بر کشند و آنچه مانده باشد همین عمل کنند تا جگر
 زنگار شود و از مس براده باشد و آب است **فصل هفتم** زنگار
 در مسای ده چرو و مس که جزو و نوسا در پیکانی بهم آفرینند
 و سر که انگوری بر سر آن کنند چند آنکه ریزد و عرق شود و سر آن
 می کنند و در سر کین ارب و فن کنند تا پنج روز هر روز کین
 سر کین نماز کند **فصل هشتم** زنگار همی بیارند برنج و می
 داده بر براده کنند و آب ننگ بشویند سه نوبت بعد از آن
 بیارند کتور برنجی و بر از آب ترنج عصاره کنند و نصف براده
 نوسا در مخلول اندازند و این کتور مخلول بزنگار بیارند چنان باشد

که سرکه براده و بنوساده از نصف کوزه همیشه نبات که در کوزه
بماند و بر آتش نهند و نیم دایک را آب پر کنند و آنرا
افروزند آنرا چنانکه آب بپوشد و کوزه بر آتش
چنانکه فروزود و طاس بر هر دایک گردانند چنانکه کنار آید
از آب بیرون باشد تا دایک نرود پس آب بپوشند و بر آتش
مسرج در آب ترنج حل میشود باز میشود و در هر یکی ساعت
و بیشتر شده باشد در طرف چینی میکند و باز آب ترنج میریزند
و زنگار میریزند و این زنگار هر چند زنگار دیگر شرف دارد **باب**
نوزدهم در عمل ساختن لاجورد که با کانی مقابل میکنند **فصل**
اول استانت پوست تخم مرغ چند که خواهند بگویند و در آب
نمک بشویند و پوستانشند و بگذردست چند آن بمالند و آب
ریزند که پوست تنگ آنرا و این بپزد نمایند بیرون آنرا
که بر سر آب که ورقی نماید نگاه نیکو سعی کنند و در کوزه بکنند
و کوزه را بکل کرد و بگذارند تا خشک شود آنرا در کوزه بکنند
که آن و یاد کوزه که آن نهند که آتش تیز باشد تا مدت یک هفته

پروین آرد هم سفید در غایت خوبی شده با شکر است
چیزی از این و جزوی براده مس را با نمک بشویند چند آنکه
بسیار بود باید که جزو نوسا در کافی بر آید و در خاک
آنک بوقن کنند باید که همه در دو یک آمیزه شود بعد از همه
روز تمام لاجورد شود و آن در نیمه غنی تو بال مس بهتر باشد و حق
نیکو باید کرد و در دمن کردن از خیار نکند باید و است که
لاجورد رنگ و حسن پیدا کند اگر خواهد که لاجورد را آب که
بکوبترین که احتیاج از و است که لاجورد ده بر و نمک سیاهی
به لایه کرده در روغن کفیر خیزد و یک بوت بزرگ بیارد و ته
آن سورخ کند و لاجورد در و طلا کند و سرش حکم کرده بوت دیگر
و حاصل کنند که آنرا پوست بر پوست خوانند و مشت را کند
که یک از مس سرخ که در علم طبع او است این مس اگر که در
بر صندل و زنج زرد افکند بزنگ سرخ کرده بغایت عجیب و آنکه
خیزد از و بپزند بر آنگه در عونی کل سرخ پروین آید مانند لاله
بگرم بلند تعالی و لاجورد بغایت لطافت و خوبی بیان بشوند

چنانچه گفته شد و عمل کنند **فصل دوم** در شستن لاجور
 لاجور در درتابه آهنین کنند و اگر مسی بود بهتر باشد و سرکه
 بریزند چندانکه از زیر آن درگذرد آنکه بپوشانند درین سرکه
 تا وقتی که کف باز نیارد باز بپوشانند تا سرکه بپوشش برود
 پاک نباشد و بیک سرکه کنند پس این باز سرکه مانند آب بپوش
 و آب رمانی کرده بریزند و در آفتاب بپوشانند تا کف
 نگاه بگذرانند تا آفتاب او را ببرد آنکه چون حل خواهد شد
 عبرتی بگردد و بکار برند **فصل سوم** آمیختن لاجور
 خوب بستاند لاجور و نیکو و آن باشد که بهر سازند و آن
 در طاس کنند و آب بریزند و بر سر آتش بپوشانند
 بپوش آید و هم هر کجا بر آورد بپوشانند و شود و آب از
 بریزند و اندکی آب بر و چکانند و بکشد تا بمالد چنانکه
 اندر و بکشد و قطره آب بر و چکانند و بکشد تا بمالد
 شود و آب در و کنند و بشوراند و بکشد تا بمالد
 آب بتوارده دور گذارند و بپوشانند و بکشد تا بمالد

از آب

در آب از سر آبی بریزند و خشک کنند بوقت حاجت
 در آنکه خواهند که گوش مایه کنند آب صمغ عربی چند آنکه خواهد
 نمود کار کنند **باب بیست و ششم** در شکوف صفا کردن و سیاه
 زویردن شش نوع است **فصل اول** استماند شکوف
 مانی مانند خود خود با قلا کرده خورد و در قرح چینی میطن کنند
 اول صبیان در رواند از در چنانکه چهار انگشت بالا باشد
 و بر آتش غم محدل بنهند تا نرمک بگردد و هر چه در او سیاه باشد
 در سر آورد آنرا بریزند باز آنچنان کنند تا سیاهی از او برود
 مانند لعل زمانی شود بر دارند و عمل کنند **فصل دوم**
 در شکوف را در کتان پاره بریزد و لونسادر کافی حل کرده
 در قرح کنند و آن شکوف میس آن بیا و نیزند **فصل**
سوم در شکوف میانی عمل کنند و شکوف پاره در کتان و
 بر کار بندد نوع شب میانی حل کنند و شکوف پاره در کتان
 بسته در آن او بریزد بگردد تا سیاهی جمله از ایل شود **فصل**

۱۱

چهارم نوع دیگر لوسا در پیکانی و شب یمانی در میان کمانها
 حل کند و فقط سازد و مصطکی در در بر زنجیر و سار و تاسی
 زایل شود **فصل پنجم** نوع دیگر شکوف را با فله ایلا
 کرده در روغن کوسفند تاره کند و با آنش معذول جویند
 و او سوله باز دهد تا جمله سیاهی زایل شود کار بند **فصل**
ششم نوع دیگر در سرکه مفضل او برود جمله سواد برود
 الخزان کم کرده بعد در روغن بومست سازد در غایت کمال
 شود در کار مبرد **باب هفتم** در صفت کوزه شکوف
 بختن و ساختن جابه و فن چیست حل مروارید و عجزه درین
 کار ضرورت است و کلکت و فلقند رو فلقطاز و فلقند زرد
 فلفلت ساختن چیست رنگ کردن بلور و عجزه بر چهار فصل است
فصل اول در صفت کوزه شکوف که بختن باید که
 بعد از آنکه آتش کند است سوزن بر سر کوزه باید گذاشت تا درود
 بیرون رود مقدار سه انگشتی در او شود تا کمی در او در
 گرفته باشد بر این سر و او را در کمال از کار باید کرد که بر شیشه نشیند

در بوی اندازد باید کرد چنانکه تا بهر دو روز است کند می
نگردد چون خوب بدین نشیند سردی کند تا سرد نشود و
این صنعت کوزه بود **فصل دوم** چاه حل و مرارید و غیره
چاه دفن کند چنان بود که بکنند دو چاه و فونی یکدیگر بر یکی
ده کتا طیاره در یکی چاه دفن کند و میان نیل الفرس ازین
چاه فونیل باکن دیگر در نیل تازه باید کرد و نایل چهار یا سه بار
و از نایل کتا هزارند تا چهل روز بگذارد همان عمل کند تا ماک
شود و آب کرد **فصل سوم** در ساختن دارو
جهت رنگ بلور و غیره اول ساختن قلعند بکنند زاج بکنین
اسرار من آب و ده سیر زنگار و ده سیر سولفس مس در جا
یکامی کنند و چو سازند تا عقد کرد چون دو شاب بردار
سهند تا خشک شود قلعند مس سازند زنج بلور یعنی
پهلوی آنرا حل کنند و صاف کنند و بچکانند و زنگار نیز بکن
او بیکای سازد و در اصافی کرده با نم بیا میرند در جامه آن را
عقد کنند تا خشک شود پس از نمودنی با سحر که از آب حل

ک

کنند و صافی کنند بعد چهار انگشت یکی برده بپزند مرغ مسطح
 در آن افکنند تا عقده شود و صفت ذراع قرسی بسته است
 صافی کرده بخورش زنگار میوه ها میزند شود و این چهار
 نوع است زراک چون باد عمل میکنند از مودنی بهتر باشد
 صفت ساختن بطرون که از مودنی باشد بستند نمک
 سابع یعنی بلع العلیا و نمک و پوره سفید از هر کجوی و
 سابع کنند و چون کند باب بلع قلیا و خشک کند **فصل**
چهارم در صفت کلکلت بهترین آن باشد که بستند
 کل کج با کوزه گیرند و کاسی با کوزه پهن کنند و باره آب در
 ریزند تا تر شود و در نیم بریزند تا آنکه دست بوی رسد که کوزه
 تا خشک شود خوب بگویند و بوقالی بپزند و باره باره در
 نون سنگین بگویند و باز بر بپزند بعد از آب بر کنند
 و سونش بیخ درونی زرد کیشانه رو زنگار بستند و زبل
 الفرس و زبل النور کوفته حبه خاک اره بپزند که پنهان سنگ
 شکسته بگویند و چمن بپزند ازین کلکلت شده با او می پزند

رطلی سفالین کوفته بچینه و یک کف موی سفید ستور کرد ام
 ریزه بود از آن موی سه روز بگذارد و با بد این بهترین طهارت
باب هفتم و دوم در رنگ کردن ظرفها مثل گاب و کوزه
 که مانند زمر و عیاید استند قلفند و هر دو مس سوخته ده جزو بسیار
 و شک سخی کند و سفیدی میده مرغ بشند تنها خام بعد
 سر کوزه و سفالی خام بدوانند و در کوزه کوزه کران به رنگا کوزه
 و یکب سیزدهون بیرون آرند رنگ او مانند زبرجد است و در آب
 نقضان نکند **باب هشتم** در حال اجساد که در آب نکند
 بکار آید بیخ فضالت **فصل اول** در حل کردن نفقه پزاید
 نسیم خالص جرفی بچندان سیماب مکلس و بچندان قلع
 مکلس و بچندان تو بال آهن همرا در کوزه کنند و بچندان
 چون آب بیک این حل بر آهن و مس مانند نفقه کوفته شود
 و چیزی نفقه بر مس و بیخ نکند شکواید **فصل دوم** مس هم
 بر بفرایند که حل نفقه کردند بچندان کنند و از تیر و سرب نیز
 نوع بسیار جای آید و رنگها غیر مگر از این خیزد **فصل سوم**

فی محل فولاد بسیار و فولاد بجز در خاک بجز در روغن مردار سنگ
 هر دو و اینهمه را بکوزه کنند و بچکانند تا چون آب بیکدمینت حل فولاد
فصل چهارم در حل سیماب چینه کوکه بارند جزوی سیماب
 و مثل او هر دو نوساد و رولت او خاک کنند و مثل هر دو در روغن
 و نیم دوم روغن لغت سامری همه را بکوزه کنند و سرش استوار کنند
 و بدینند تا آب از وی بکشد اگر از این آب سیماب کوکه سینه
 در نهایت لطافت امساک کند **فصل پنجم** حل زرنج
 جهت لغت سنی بجز زرنج زرد جزوی و مثل او ساجی کوکه و مثل
 او روغن لغت اسکندری و مثل اینها سکه در بول صیان همه را
 بکوزه کنند و بدینند حل کرده و از این زرنج هر چه چلا کنند بمانند
 بران و روشن باشد **باب هفتم** چهارم در صفت کشن زرنج
 و سیم و مس و فولاد و ابرک و سیماب که جهت خوردن و خوردن
 باشد مثل پنج فصل **فصل اول** در کشن ابرک و سیماب
 سیماب و سفید رنگ بگوید در روغن کرده و رولت شال کشنی
 انداخته در میان آب گرم بچکانند قدری و برون کشند

نقره و رنده بدهند تا چند مرد بمانند و مایه طلق در سه آب قرار
 گیرد بایستکی آب از سر آن دور کند و آن جد و آفتاب
 خشک کند بجزه بیارد تهر پهل و در و چیر کیز و چندان از و پزد
 در مایه گشتی در از کرده بعد از چنان سرد کرده بگیرد خشک کرده
 استن کند تا همفتاد و دو نوبت چنان کند بلکه زیاده تا در خشک کنی
 کم شود استن کرده بگیرد حکیمان انواع چون از و میسازند و هم نوع
 میخورند حکیم گوید این اتر شیب مرد خورند در اسهول و در وقت
 تمام آرد اگر حل فرم باندند همدا خشک و کسب کسب می تن که رانی
 اندام نیاید و در ام کسب کسب غالب باندند مصالح ابر کشته را
 بپزاید خوردن بیارد عرقها و بر بنه می و بسباس و خولنجان
 و مصری و جوز بویا و پنچ کوچ و تخم بیل و مصطکی و طباشیر جمله دار
 بر ابر و نوبت بگوید و به پیزد و آن مقدار که دار بود ششم حصه
 طاق کشته از میخته برابر همه نبات کوفته پیچیده در شیشه کنند هر با بپزاید
 و زو کفر و در چهار خاصیت این دار و بله مثال است **فصل**
موم در کسب تن بیابان جهت چو نبات بیارند یک شیشه

کرون در روز که با آنکس و فرود کشا و در آن سیمان کند
و نیم سیر بونسا در یکانی برسد و او در شیشه کند و خلق
شیشه باده کاغذ بپزند و بجا کشته و نمک سبز استوار کنند پس
دماک را اندک ریای کند و شیشه بپزند باده یک پا در یک کند
چنانکه آتش چمن طعام بود و از آنجا پس کند باده بگذارد
و سه در کرده روز دیگر بیرون آورد و شیشه را بشکند و زین
کشته بستاند برنگ شکر بود این سیمان هر یک شغل
بماند و با سبزی و چونه و رنگ دو میره نهار بخورد و
دعان از ترشی نگاهدارد و هر چهار ماه زمستان بخورد و در
رغمی بطریق دیگر میدهند اما از آنجا جزیه معلوم من
بارد کتاب چینی و عاقر قرحا و موصلی سیاه و سفید و نقل
برود و بسباس و تخم زردنگین و تخم کوبی و قرقفل و الاهی و
رغفران و مصطکی و جوز بویه و اجود و مال کلک و سندی می
متساوی کوفته و بجهت و بجهت دارو عمل کند و آن سیمان
اشس کند و ده پانزده را غلظت سازد و یکی از آن سیمان می وی

نورده

مخورد هر صبح و شام تمام باو اندام را برود و کسب نجات را تمام نماید
و آب پشت زیاد کند و قوت باه افزاید و رنگ سرخ
کند و در سینه ای برود و شود و اثر سردی در تن نماید و غرور و نزه
ندیل گردد و منافع آن در کتاب کیمیای اربناری نوی **نوی کیم**
در کتب من سیماب کیمیا در سیماب خالص چهار سیر در یک
سنگی کند و چهار سیر سنگی آتش کرده بر سر آن کند و بسوزاند
تا کند است شود پس یکی دیگر بر سر آن کند باز کوزه چنانکه
لب برود یکی استود و جفت بنشیند و در هر دو مدخل نباشد
و با خاکستر نمک و مابا بر ممر کند هر گاه خشکی بر ممر و با ج
تر کند همین طریق عمل دارد تا شامزده بپس آتش کند
چنانکه سخنان بیرون نیاید اطراف و تاب از کل گرفته
بشد تا در روز و شب بر و بگذارد در آن کند تا سرد شود
یک شایده سیماب گشته است تا در چنانکه نمیده دوباره پس آتش
بگذارد در همان منافع نوشته از و آید هر که سیماب گشته
خورد پس منافع بسیار است که می کند حکیمان آنرا از نزه

میتوانند کرد و آنرا خوردن شاد و آن را بنویسند که شاد
نوع دیگر کشتن سیب چهار سیب یکبار و پوست مرغ
 خانگی خشک کرده و با ربایک بساید و سیب در سفال
 نارسیده اندازد و زیر سیب دو رویه اوویه یا کوز اندازد
 و سفال را بر آتش نهد اندک اندک سوزد که آتش تنبیه
 و اوویه نیز اندک اندک میرخیزد باشد تا زمانی که سیب خاکستر
 شود و فرود آرد و وجه باید که قبول خورد نیز مقصود حاصل
فصل پنجم در کشتن فولاد جهت خوردن ندارد
 سولس فولاد در بول بزرگ باند چون در روز و شب بگذرد
 در سرای خام و سرای دیگر در آتش نهاده در پاجا کشتن یکبار
 بر زمین بگذرد و سرایه ماکور بر دی نهد و سفال را بر روی سرایه
 نهد و یک سبد دیگر چک چینی بر گرد آن بچیند و آتش
 در زند چون سرد شود بیرون آرد و یکبار پس دیگر بیشتر
 باشد و صبر کند تا شیره بسیار در خورد و دیگر در سرایه
 کند بطریق دیگر و بپزد و بپزد و شیره کسوری و دیگر در شیره

انهم از

او با آتش میند و چهارده نوبت بهمان طریق و غیره میکنند
 و در آتش میند بعد از آنکه در شیره بپزند و شیره کهنه
 دیگر در شیره زرقوم و دیگر در شیره آگ و دیگر بتانند شیره آب
 تمکیند و دیگر شیره آن بتانند و فولاد بر کور درین آب سق
 بکنند و در شیره سخی و یکبار آتش میند چون درین داروخته
 شود بعد خشک کنند و آن نماید و با جهر بریزد و قدری از آن
 بر آب میند اگر آب استاد فیه الم ادا و اگر ضرور بود هر چند
 گرت دیگر شیره صبر می که در آتش دید اگر درین فولاد کشته را
 چو سالم نبرد آب مردم می نماید حکیمان هر نوع زحمت را
 فولاد کشته دهند و با هر که فولاد کشته بخورد او در بند مرغ
 که در جوش بود هر دو سپرد و او کسیر و قیق ویرقان و
 صیق النفس و قولنج را دور کند و گرم شکم را بکشد و بکم
 دور کند و آب پشت او را بدور ناک سحر کرداند و حکیمان
 بول بارواید و از مزه پیوه و سنیات اثر نمائند و خفقان را
 زایل کند و در وقت ببارد و در سحرهای دور کند و اگر زن

(Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page)

بگردد و آن غذا و مت کز موی سفید را سیاه گرداند **نمل**
چهارم در کندن مس جهت خوردن با بار مس منعی چند
و مانند از ورق تناک کند اگر ک درم مس ۶۰ درم زربار کند
و طبق سازد و ریزه کرده در بونه بند اگر طبقها مس ۶۰
بود و درم زینق در آرد و بمالد چون کبریت با سیماب
کشته و سیماب کز موی شده بعهه قدری اران دارود
بونه کند و طبق کز گفته شده قدری برو این دارو بردارند
باز در **بر روی فتح** یعنی بونه و باز طبق و باز دارو بعهه
سفالی بالای بونه نهند اگر صد پاچک در زمین نهند
بونه بر بالای او نهند نگاه دو صد پاچک یک بر بالای او نهند
و آتش آتش چون سرد شود میرون آردند و مس از او بردارند
و باز اس کنند اینت مس کشته چنانکه فرموده کشته را صحبت
گفته شده همان منافع در مس کشته است و از نیز میس منو
کشته باید کرد و اگر میبرد اگر کشته نگردد حکیمان گویند
به بود مرد اگر سیماب را حق کند و نیز آب شاد داخل کند

و با در مال و نیز آن زبان خلط کرده و سر اینست و ده ده
 با یک در زیر آن و ده عدد بالای آن نهند و آن کشند
 و چون سرد شود ز کشته از آنجا بیرون آورند اینست صفت
 بر و فولاد و او برک که در قلم آید **فصل پنجم** اگر ز روزی
 و لغوه و فولاد مخلوط کرده کشته کنند از هم بردارند و بر
 کشته نیز مثل کجا از ایشان و مثل بر ب و طلق مقبول
 و خاص بیان مثل طلق لغوه پنجم داده او در آب صفت
 کند چنانچه روز متصل در آن مستول باشد و بسیار نبرد
 در آن غرض شود چون خشک شود لغوه ده روز در لوت نهند
 و در صندل کهنی و نیز بر و بالا لوت نهند و از چهار سو آتش
 کنند چون سرد شود بیرون آورده آتش کنند و در حق آتشند
 بعد قوی همه از آن بهرند بفضل خدا تعالی شفا یابد و این
 مثل کسی را حال نباشد بغیر بادش آن که زرد خاک
 و سبز کیمیا از نبارد و خاص این در قلم نگذرد که مثل این دار
 و غیر نیست در علم حکیمان چنین فروداده **باب هشتم**

در ساختن مس خراطین جهت نکیسه تا کینه که پای زهر باشد
خرانه بادستان بود و آن دو نوع است **فصل اول**
بیازد خراطین ترور و عن کوسفند آس کند و در کبک شیه و در
تکار و کبکیر بود و زهر جوهر کبک و زهره کا و در و کنند و بمالند
و نانی پزند و در کوره با بکشت تمام بدیند و چهارده با سس
دانه های کا بس ارزن پیرون آید بستانه و بشویند و بکیز
سازند اگر سرمار در دست بکیز نتواند کزید اگر ما در شالاز
از این آشپزی سازند منافع تمام دارد و خاصیت این کوشت
نوتان لیکن جوهر بیان می شناسند **فصل دوم**
نکینه دیگر از آن نیکوتر بد آنکه زخمی که زکب او و علاج
از آنجا پیرون آرند و در سبوی کنند و با سبوی شیر کوسفند
او کنند و بر آتش نهند تا جمله بسوزد و چون خاک شده و بستانه
کوکل حوزونی و بوزن کوکل تکار و دیگر چه تازه تازه بوزن
تکار رسکند و شهد بیان یار کند و قدری بپوشد تا همیشه با
سین و روغن کلا و و تر پله و سود از هر باب ده درم و نه درم

سیله

پند با خاک هر طاین با یکدیگر با سر کین کاو ضم کند و از آن صد پایه ^{حک}
 سازند و خاک کنند بعد از آن کوی دراز بکشند و بر آن چوب سوک
 بسبب و بهو که آنرا دامن نیز گویند با چوب صیقل کنند و آن
 یک بر آن بوازند و از جمله سوراخش در او بند چون سرد شود
 از چهار روز جمله گز آرند و آب بشویند و در آنها چون بسته شود
 بندد و نکتند خاتم سازند **باب پنجم** در حکمت عین
 سکندری و تقیر و غزنی جهت آتش در قلع و شهر و شمار آن
 از شهر از غزنی است و درین باب چهار فصل است **فصل**
اول صفت از عین اسکندری پازند لفظ فارسی جروی و
 هندوراسی و ملق مکلف جروی و دروغزنی جروی هم را
 میگویند یکی از دین کنند سحر تک استوار باشد لفظ سیماب
 و سیرپوش و یک هم از دین باشد چنانکه خوب است
 بشیند در روی اینجند و بروی یک حکم استوار کند و در تنور ختم
 کنند و در شب باروز آنکه بر آرد و کوزه بسازد و یکشب و روز در آن
 بنهد بعد از آن که هفته بنهد بعد از آن سرش که بشاید و وقت

۱۱

حاجت بکار برود چنانکه گفته آمد درم ازین روغن بر کشتمان
 آن بسوزند هر چند که آب و خاک بر آن ریخته شود
 میشود و نیکوتر آنکه چاره کشتن سازند چاره روان بود که
 انار البر که بیامیزند و اینور سنگی مالند و در آتش اندازند
 بمیرد **فصل دوم** گرفتن روغن که حیات بخشن روغن
 سکنجری و عمل بدان کردن اسرار بزرگست یعنی کتبی
 فی بسیار که هنوز تریاش روی نازد از او صل و صل کنند و
 همان روغن کجند اندازند بسیار چنانکه در آن روغن چ
 شود و چنانکه روغن دور ایستاده باشد پس آنرا در شیشه که
 همیشه در ایمل حکمت گرفته باشند پس بالاسپیت و کویا
 بنند در سوراخ حشرت چنانکه درش از آن طرف حشرت
 بیرون آید باشد بالا بود پس حشرت را در جل گیرند و در
 شیشه ظرفی بنهد گرد بر کرد شیشه پاکستنی چسبند آنرا
 روغن فی خواهد چسبید جمع آوند بار و غنها که گفته شد
 بود و الله اعلم **فصل سوم** چنانکه گفته اند که غار اسازند

که

در آئین که میان او خالی باشد مقدار دو سه درم از این روغن
همیشه که در آن میان کنیز و سوراخی درین غلوه باشد چنانکه آنرا
رگمان رعده بند و فستق نیز درین سوراخ بند و سوراخ رعده را
بیل بند روی بشهر آتش در فستق غلوه در آن و فستق رعده بند
بجز رسیدن غلوه در آن قلع آتش در اندرون غلوه آید
باشد آنرا و غنچه غلوه آلوده شود و در کبره و در شهر دشمنان
سوخته شود و نیز گفته در پسته داروی هولی تیز از این روغن
می توان کرد که آتش دورتند و الله اعلم **فصل چهارم** آتش
نیمین در شهر دشمنان بنوعیکه اگر خواهند که آتش در شهر دشمنان
را فکنند یا در قلع یا در موضع بیاید بیمارند موی سر زنان و
ایره ایزه کنند و نیز خاک نرم نرم افکنند و انگینه شامی بروی
بند و پارچه بلور در آن بندند و دست و پا زرد را آفتاب
بر و تاب و آتش در کبره و اگر حرافت با آفتاب بند و هر طرف
که روی حرافت باشد در آنجا افتد و غدیگر اگر بر مل ایچ خشک
کوفته و پیچ کند و سوزد و سوز جز و کوفته با آب میزد و گوگرد

۱۰۰

خبر کرده داخل کند و در آفتاب بنهند و روی سوی حقیق
النش خیزد در حال **باب بیست و هفتم** اندر ساختن کوکبها
چهار جهت است که آنرا در زمین گیرند اما سنگ شود اما از دل
پیرون آنرا تراش شود و هفت نوع است و چهار عقده
بازده فصل **فصل اول** در بیان کوکبها که چهار جهت
در کبری انداخته و با شیره که از سبوق بلنج کشند چنانکه سفید تمام
و سیاهی از او برود بعد از آن یکدم مس را امیخ خوب که
میان سیاه مذکور استاده چنانکه بعد از آن سیاه
مذکور در جامه اندازد و بیفتد و چرخنی که بر او ناید میان
چوب مذکور در آن زمانه سیاه مذکور تمام در جامه
و چکد بده غلوه سازند در جامه بار بسمان بندند و با سوز
بعد از آن هم من خاک نشود در سفالی اندازند و مقداره
در سه بار بریان کنند تا آنکه سفید تمام نشود بعد از آن
بندی کلی یعنی دمای کلی که کردن او در آب است مقدار
سه کل از باغ گرم است و آب شسته که کردن او در آب است

به حکایت

۲۴

چنانکه در دین هندی مذکور در آمد و جهت بنشینند و تا آنکه بنشینند
مقدار پنج انگشت دراز باشد بعد از آن بیارد و یک سبوی
بسی بالا علیکه بکنند و بی فرود بی در و یک کجا اند و هر یک کنند و یک
باله پر کنند و در هندی معمول اند از آنکه از دین دور باشد و در سرش
وصل کنند چنانکه یک فرود باشد و در دین هر دو را یکی
بعد از آن هندی خود را بالای و یک بر اند چنانکه جانب دین
بلند باشد و بنشیند جانب دیگر آن نباشد فرود تا آنکه بنشیند یک
راوند بر اند بالای هندی که یک است یک اند از آنکه بی بالا سبوی
وصل کنند و آتش سخت کنند چنانکه روغن نمک شود و یکد و در او
جمع شود تا تمام یکد و در یک کشته و گوگرد را در جاده ای
بسته چنانکه فرو نشیند و آتش کنند چنانکه تمام در خود و بعد در نیم
سیر تخم دهنه وال کرده بچین روغن بکشند و در او بکشند و گوگرد
مذکور در این اندازند و در تمام آتش آهسته کنند تا خود را
چربی روغن بماند همان طریق با طریق دیگر بخواند بعد از آن در نیم
سیر چربی از روغن بکشند و هم برین طریق عمل کنند بعد از آن

و نیم سیرم خرما، هندکار و روغن بکنند به هم برین طریق عمل کنند
بعد است درم کال که با آب آس کنند و گوگرد که در را بپزند و یک کوبند
خلو که گرفته کرده بالا گوگرد بپزند و در آب اندازند و مقدار چهار
آنش کنند بعد از آن بیرون آرند مقدار پنج سیر نیز در آن
کنند و گوگرد مذکور در آن اندازند تا تمام خورد بود مرتب شود
خواهند که عمل کنند اگر نیست که در مجلس صحبت کنند بکدام سیماب
خام گوگرد را بجاوند بعد از آن گوگرد مذکور در جامه باریک بپزند و
رسمان در کردن اندازند و در و دهن کرد تا آنکه در و دهن
فارغ نشود چون خلاصی خواهد از دهن آبکش و اگر از دهن
بیرون آورند دل فارغ نشود چنانکه خلاصی از قوری ترشی در دهن
کند فارغ شود بجز آب **فصل دوم** در صنوبر که گوگرد بیرون
و دیگر که آسان از آن باشد پاره پاره سیماب درم و نیم بود از آن
نویسند سیرک و دو نیم بسایند توپهارا علی حده بکنند بعد از آن
سیماب در کبرل اندازند و به هم برین طریق خلول سازند و سستی که
کرده روغن قوی در دست بماند و خلول نیز بماند بعد از آن سیماب

شش

خشت پنجه و کوبی در و بکنند و غلوه مذکور را در آن گواند ازند و
 روز آب پرک و پهنه بدیند و در کر ما بدارند بجزه پیاوند
 پنجم مرغ و میان آن پیغه جابه کرده بندند و هفت سیر کاه
 عیش در دیک اندازند و غلوه در پیغه کرده در آن پیغه آویزند
 چهار پارس آتش کند سرد یک حکم کرده از با مدت تا آفتاب
 رفتن با از شلام تا با آفتاب بر آمدن آتش سخت کند اول
 از آنک بگردانند تا سه سوره بیرون آرند که تک شده باشد
 پیاوند یک کتوره شیر و غلوه و شیر اندازند چون شیر مذکور خورد
 باشد بیرون کنند و در جابه بندند و در آن کنند تا در من
 باشد امساک شود چون بیرون آرند فارغ کرد و در جابت
 در شوده است **فصل سیوم** صفت کونکه در در من گیرند
 پیاوند کباب دودی تازه و او را بکوبند انکه از آن بونه بگیرند و هم
 در حالت تریسی بونه بجهاب مقدار است درم و اندر و آن او ازند
 و هم از آن دودی کوفته بر سرش مهر کنند چید انکه بجا است خشک
 شود از آن بگردانند چون خشک شده باشد یک پیغه در آورند

۱۱۱

خارج بالا هر كند بعد از پهنه را بجل حكمت كيرند و حق كند تمام
در كل حكمت بگرفته و مقدار بگرفته بگذازند تا نيك خشك شود
بعد از آن كوشش دم كند قريب چند پاس كوشش و حق كند تا آنكه
بونه در دود هي از آن درون سوخته شود و بگذازند تا كوشش
سرد شود و از آن محل مبرون بيماب بسته بماند تا نشانه
لغامي در دهن كيرند مساك آورد تا نواند تر شل بخورد و خارج
نشود **فصل چهارم** در صفت كوكه و اين بگزارت از موده
پارند پيراب هفت شب روز در ميان تيراب صبحون بند
بعد از آن در صلايه اندازند با حنث بخورد و تير كوايك روز
تمام سخن كامل كند تا سياهي بماند و در پيراب پيراب مانده
روشن و لطيف شده باشد بعد از آن پارند شيره دودي
خورد نه خرد و شيره سياه بگوزد در صلايه اندازند تا بيماب
انك انك مي جيا خنده باشد تا آنكه بيماب بيماب
شود پس پارند آرد ماش و آن را تايك بگويند و خمير كند
و بسپار بگويند تا چون ريشم چسپيده شود خميري سخت و او را

مثل گوی که در کنند میان او گوی بگردند بمقدار که سیاحت و شیرین
 در آن نگیز بعد از آن مرش هم از آن آرد مهر حکم کنند و یک رو
 دیگر وی دیگر یک هم از آن بماند و بگردند تا نیکو خوش شود و ما
 سنان بعد از این باید که آرد ماش سطر و نما خشک شده باشد
 در حکمت کل گیرند و کل نیز سطر بلکه دوباره در کل حکمت گیرند
 هم از او نما خشک کنند چون نیک خشک شود و کوره
 با کشت قوی آید و دیدند آنکه با بنویسند و زود آرد در آتش
 زنند رقیده شود و زین عقد شده باشد نیکو گوید و الشارح
 لغالی **فصل پنجم** گوئی که جرب بنویسند از نالیس کرده چهار نیک
 خلوص و آرد از این سه سوهنقی سه روز حق کنند تا سیاه
 شود بعد از آن آب لیمون استویند تا جلا دارد سفید شود
 مانند ستاره بعد از آن بپارند بیضه مرغ را و آب رو بقر یک
 رگین سوراخ کند و متفر بیضه جمله بکشند و پراکنند تا آنکه
 بیضه خالی بماند که دایره از موم بگیرند و سوراخ بیضه را بکشند
 و سیاحت مذکور در میان آن کنند تا در سوراخ بیضه رود و پراکنده

ک

نشود چون سیماب در پهنه رود و عموم را دور کند و هم از خردی گوشت
پهنه آن سوراخ مذکور را با لغاب پهنه بکنند چون خشک شود
میآیند سیر و دانه کنند و لگام در چون پی سر و دانه سیر تمام
دور کنند در آن کتند و بگویند چند آنکه چون مسک شود و در
هر تری درم و یاد در پانزده درم اگر دماش داخل کنند و بگویند
چون نیک کوفته باشند میآیند پهنه مرغ مذکور را و مقدار
یک سب کار در این سرد باشد بر و بکنند همه جای عمو را که
در آفتاب بگذرانند تا خشک شود و بعد از آن یکبار دیگر
بگویند و خشک کنند تا بغایت هفت هفت پس بکنند
و هر بار نیک خشک کنند بعد از آن هفت هفت پس از ماضی
ببند و هر بار نیک خشک کنند بعد از آن هفت هفت پس
گذرم ببند و نیک خشک کنند تا آنکه یکبار آهین با یکبار
در میان آن ببندیم من روغن تلخ در و یک بزرگ
کنند چنانکه در جوش بریزد پس مهربانی جهت بر لوش
و نیک میآیند در میان آن ببند و آن عمو را پهنه

از میان

در میان آن بیاورند چنانکه در اینکشت از آن و کینت بود
 شش سوزت کنند تا بهشت پاس تمام لود از آن بگذرانند تا
 شود پرون آورند و در روز از میضه دور کند سیما پرون
 از روز پنجم مقدس شده باشد در حلقه بندد و سه روز در
 این کیند لود از آن روز شش در میان آب سخته
 سرد اندازند عده حاصل کرد دنیا کو تو که شود **فصل ششم**
 در طب الرئوق که آنرا کوکله خوانند که چون در مهن کیند مسکه
 بنحیث کیند و تلوار سه خشکی مهن را سود و در میانند
 سیما بیکر و ز رسته خالص بیکر و براده کرده با چای چنگ
 و حب بندد و در مهن کیند لود از آن اگر دمیده کیند
 بیکر و در مهن کیند لود از آن سه روز در سه پاس او را
 بکیند و مهن وجهه در لود از آن کیم او بکیند و بشوید تو
 حاجت در مهن که بند چنان شود که خوانند انسی **فصل هفتم**
فصل هفتم حب الرئوق مع حمد التوتمیا این لود را
 که چون در مهن دارند نیک نافع آید در مزاج البغایت

شود و دفع تشنگی کند امساک را فایده قوی دلا بد و اسلم
 شکوست جربست پانزدهم یکج و جد سنگ لبری
 و یکج و لبری را یکد ازند چون که اخه شود و رقیق پیدا آرد
 و حب بندد و در خمیر گرفته بخورد ماکیان را بدیند تا نیم بارند
 ماکیان را بعد از آن بکشند و حب فکود استانند بوقت
 حاجت کار بندند در دهن گیرند نافع **فصل هشتم**
 در حب الرقیق و العقب چون در دهن گیرند قوت یاه
 و امساک دهد صداع و تشنگی میرد و تشنگی نفس را سود دارد
 دهن و کام خشک شدن نهد پانزدهم یکج و زرخا
 دو جزو یکج و یکفصه شش در دهن دانه کرده با سیما
 هر سه را یکی کند با میوه خوب صلابه بکند و حبه بندد ماکیان
 سیاه را یا رازع سیاه را بخورد بعد از آن یکفصه و یکج و
 بکشند و حبه ماکیان را از شکم بیرون آرند با آب سرد
 بستوبند و وقت حاجت در دهن گیرند فعا بیت جربست
فصل نهم فی حب الرقیق مع الاحیاء مختلف آن را

ماکیان

پیوسته وی بر سه ساری خوانند که گویند در دهن در استن مفاصل بسیار
 رسانند قوت باده قوی دهد و معده را گرم دارد و زود بهضم شود
 و اگر نوع ترش دفع کند باره زریق و جزو قضا براده کرده و نیم اذ
 همین بکیره نیم جزو شکوف رومی دانگی و جزو قشنگا
 فیهی دانگی جزو جمل را یکی کند و بساید در وقت سودن
 انگی آب اندازند و می ساینند تا آب شود پس بپارند
 چریت بخت در میان می گویند و در آن کوی قدری برک
 در وی و از برک بپوشانند و سرش لبل چرب حکمت کرده
 حکم کند و چون خشک کرد از آنش هفت پت دهد و نیک
 کند پس آن چوب از آن گویند و در آن آب سرد کند
 در وقت حاجت در دهن گیرد مقصود حاصل شود آن
 سار الدین **فصل دهم** در صنوت چوب و دیگر که از آن
 و بر شود و العافا بنویسد که در عرق حاد و جزو قفل و جزو
 مشک بنی بجز و همه را یکی بساید و بنزد پس با شیر ادرک
 اصابع حبه کند و جوئی بودت حاجت امثال در دهن

گیرند و وقت پدید آمدن آن عظیم و آرد **فصل نهم** در بیان
 دار و میفرایند و اثر آن در پیر شود و میگویند او ممکن و اصل
 و عاقبتی را در دو جز قریب و دور یکی کند و بسیارند و بعد از آن
 بستند و حب کنند و بوی است حاجت در زمین گیرند
 عجیب و لذت غریب مشاهده کند **فصل دوازدهم**
 حب الریح مع العنبر زینق بجز و فضیله بجز و جمع کند و بجز
 سفید را بپزد تا بخورد و یک شب بماند بعد از آن بپزد
 و گوشت استامند و اساک تمام و مشک را بر **باب بیست**
هشتم علم سفید آت کاشوری و سداب و سیریش و سفید
 آت و کل مهور و کیف فصل اول **فصل اول** بگردند
 در دمای سفالی بگردانند و کف آهن بوی زنند حاجت شود
 و جمل برب بعد از آن در سفالی توکند و سدرش حکم بندند
 و ستر که در این مثال بود پس در تیر و یک کنند بجز در آن
 سرب مجلس شود و خوشبوی بیرون آورده و سکه نیاو
 بروی امیزند و بپزند او را بگردانند تا همه سفید آید کرد و در

غایت

ت سفید عا بود از آن هر جا که خواهند کار فرمایند **فصل**
 در عذیر سفید از ترکیب ارز نیز بدین تفصیل است
 هر چه در دو رو رو یک گرم کند و سه گرم سرسبز بود از آن
 بیست کغوز باری کند اندک تا ناچه کرده بود از آن
 است و هشت گرم اجو این باری کند و بسوزند پس بر آگ
 سخی عدد انداخته تا سوخته شود و بعد بگذارد تا نیک
 شود و بعد این سفید آب در همه کارها کاربرد فایده
 بسیار **فصل سیوم** نوع دیگر در ساختن سفید
 که بسیار جای بکار آید آب زنده فعلی پاکیزه و یک جزو
 رو یک کند و با رو یک بر سر او کشد و با نشتر نرم بزند
 تا بکشد تا چغ غایت بعد در کوزه در آید و در آینه گران
 بند باز چون نرند سفید شده باشد و اگر هنوز سفید شده
 باشد خام باشد کیونست دیگر جای مذکور میهند و چون
 بکار کنند تا در غایت سفید شود این نوع سفید آب در می
 در بدل است و در دیگر بکار آید **باب هفتم** در صنعت

تخل بندی از زروسیم که مثل کل یا یمن و مکره باست
و بد و کبفصل است اول بیار و لفرقه خالص و آن از و
بنایت تنگ کند بعد قالبی تنگ کرده بسازد از
یا همان نقش کند و نقش بدین طریق پس آن لفرقه
ساک بردی این قالب بند و قدری پنبه بر باله لفرقه
تنگ کرده بگویند نقش در لفرقه و طراپتاب کرده
بسیار جمع بعد از آن بمقراض بردن کلی که نقش که
اصول جدا کنند و چون تمام چیده شود بر هر یکی
و طلا یکی کوچک بسازند همسایت پای کل سکه
درین قدر بدین نوع آنکه برین اعلی و علی چیده زر که آنرا
تا وصل کنند مثل کل یا یمن باشد پس از همین
سوزان کنند بعد تمام بوی لطیف دهد این بعضی زر
باشد و بعضی لفرقه چون مرتب شود پاریز تا ریخته
ابریشم پار یک بر باله سوزنی پهلوی پهلوی بر چید پس
سوزن از میلان تا ریخته بکشند آن تا ریزان تمام

اما اگر

برود و سینه تار بپزند و بکشند و تمام کشته شوده خواهد شد
 نذیر آن بود که ابرش می در میان آن بر کشند و اردوس
 سینه بکشد استیام نیست که بگیرد در میان نمی گفته شد قزو بپزند که
 بت عنبر و مشک که یکی را بر کرده اند استوار خواهد شد پس
 بلای آن تار بگردان کل متحرک خواهد شد و لرزان پس هم
 زده بر کپها بنام سیت برک مو کرده چند چنانکه ناله های بار بار
 زده در می باشد و بزنگار مصفی و روحن مکان رنگ لجه
 با خیمه کند و ساچهار نفقه بسازند و بر بالای آن ساچها
 کلها لعین کند که استوار باشد و یک شاخ از میان و بالا رود
 این سینه خالی کند چنانکه اگر در میان طشت آب سینه
 بر کشند و در شاخ بار پیچیده بالا رود و از نزد رخت فرو
 برند چنانکه بر کل آب بر آن شود باید که بعضی کلها را
 سحر است درست کند و بار و پنج این نهال برین طریق
 بیکه آب از میان این شاخ به چند خود بخود بالا رود
 فرومان این شاخ بیرون آید و باز در حوض رود و باز بالا رود

و مقصل برین قاعده نهال نهاده باشد متحرک تر از آن و چون
آینده بود پوی از و آید و این طبع مغرب است هر چند کل
درد پوی بهتر نماید **باب سی** در صنعت برآوردن کتاب
از کاغذ برداشتن و قلم لغاشی ساعتی و صبر است
و دوده گرفتن و کاغذ را سبک کردن که مثل بعد آید
زنگها جهت نوشتن ده فصل است فصل اول
دار و دادن که کاغذ بعد آید شود و نشانی کند
اعلی و بانگک میماند و آب میبندد تا سفید و در
و طعم نمک از او برود و اگر قدری آب در و کشت
بهند تا نرم کرد چنانکه با انگشت به انداخته
کنند و آب میسایند و آنچه نرم میشود در ظرف
تا جمله جمع شود و آنکه بالا بندد و در نیمه
بپوشانند و چوبی می چسباند تا غلیظ شود و آنکه
شود بعد از آن کاغذ بمالد و کرباس دیگر را آفتاب
کاغذ از بالا آن افکند تا خشک شود و آنکه اندک

ایسی لطیف باشد دیگر از هر رنگ که خواهند در میان
 دار و کنند کاغذ رنگین نیکو آید و کسی از بغدادی فرق نماید
 آن قصه را و هم اندر نقش قلم و روغن از کاغذ برداشتن
 ایند که قلم سفید را منقش سازند پانزده روزه کاو با کل
 اگر آن هم پانزده روزه قلم را نقش کنند چنانکه خواهند بر آن
 باطل و زهره چون خشک شود گوگرد کسرخ را بر آن نقش
 تا خوب شود و بعد قلم را بر آن گوگرد دارند تا رنگ کنند
 و هر کس که چرب کنند تا رنگ سبک کرد و با نقش هر چه
 سخن از کاغذ که چرب شده باشد پانزده ایک آب
 سبزه نرم بسازند بعد از آن که هر وقت ریخته باشد
 در آب و آب را بر داشته و کاغذ دیگر بر آن کاغذ که
 پخته است بنهد و بگذارد تا جمل روغن را بر دارد
 آن بود که اول بود فصل سوم در صنوف مرکبات
 متعجب که یک قلم که سبزه لوزان نوشت و در غایت زود
 این را باشد پانزده دوده لفظ و با دوده کتان و ما مثال و

صمغ بومی خالص چارمقال و مارقشیتا سوخته و چارمقال
دو مقال جمله را بسایند دوده و نمک و روغن کبر
رو باشد در او احراب کند و نیکو نماید هر چند که
و بعضی میان حروف پیدا شود و خوش آید نبار
طریقش آنست که کیه را کاغذ بدوزند پس در دوده
نذکور کنند و کیه را در میان خمیر کهنه و ضمیر باید که
گرم نباشد و سخت نیز نباشد بلکه موازنه نماید که کیه
کنند غلیظ باشد یا آتش بجایند که دوده ناچرخد و در
در دکان چار در تنور سبزی باید در شیب آتشگاه
خاکستر کیم دفن کنند تا آتش بجوشد بلکه خمیر نیز سوخته
از آن بردارد و بکوبد تا سرد شود و دیگر مارقشیتا در
نیز از آن سوخته کرد و در دانه سرد کنند و در
با اول کنند و نیم روز بخی کنند و صمغ او را آب تر کنند
سازد و پیترده درم صمغ صد درم آب باید که بود چنان
آب کند که دوده در سرشته شود بگویند تا نیم روز

۱۵

در آن افکنند نیز روز دیگر بگویند و اجزای آن را بگیرد و با آن
 نیز روز دیگر بگویند و اندک اندک حمر مخلول در آن بریزند
 هم آن صمغ بجا برده باشند نیز روز دیگر اجزای آن را بگیرند
 است تا تندرک مورد یا برک فضا صدم و در آب کنند
 آن نرم شود بعد از آن و با تیل کنند و پوشانند یک ساعت
 می آید پس فرغ و گیرند بکنند تا خوب سرد شود بعد
 این و صاف روراد در طرف دیگر کنند و اندک اندک
 و آن بر سر اجزای مسجوق بریزند تا تمام شود آب مورد
 در فسق روان شده باشد بردارند در طرف دیگر
 یادرسین بجا بریزند اگر در قیق روان باشد قدری از
 آن اندک بر سر آن کنند و سخن کنند و تعلیم بخیر
 در میان روان شود چون معلوم شد که تنگ
 در طرف دیگر یا مسینه حکم بندد چنانچه

مرد این

با سکه کت است او در آب کشند با نراد باید که سیاه شود
از تو نرود و پراکنده نشود پیاوند مار زوی گبه و صد مثقال
و چو شاستند نرم تا بقوام آید بعبده ورم زله و زهر و سبزی
کوی بندند چون آب بلز هم سر کرده و در آن حل کنند
بعده پچاه ورم صمغ عربی جوشانده و نیست ورم و زهر
در ثانوی کنند و بسایند و با آب صمغ حل کنند و در بالا ما
رینند و در آفتاب بندند و مثقال نبات مرغی است
کشند بعد از آن بهار بندد رعایت خوبی بود نوع دیگر از این
آسان و خونیز بگیرند مار زوی سبز چیدانکه خوانند و هم کوه
کشند مقه از کیمین و ده سیر باز آید و در آن حل کنند و در
که از کاغذ نکرده اگر بگذرد بگذرد و تا سبزه شود و در
از سر او بگیرند و قطره قطره آب را که در آن حل کنند
میچکانند تا سیاه شود و چو کوی می چو پچاشند تا سیاه
شود و بعد اگر آب بزرگ زاید بکشد سیاه کرد و در
از آن کما یازد و فصلی چهارم در رویه گرفتن کبوتر

کتاب

حاشی

کتابان و دو چرخ اعدان کند و وقتیکه سجاکت و بکریذ خمره بزرگ
روی وی کشاده چرخ اعدان در آن خمره نهند چنانکه بر سر
چرخ اعدان بماند که نهاده باشد و کون خمره شوران بود
و خمره دیگر بر سر آن سوراخ گرداند و سر فرود خمره
بالا بماند و یکت بار روز بکند از آن تا دوده از آن سوراخ
از خمره بالا بگیرد پس از آن بپرمغ فرود گیرد دوده که حاصل
سند و بیشتر در طاس برنجی کند قطره قطره آب صمغ عربی
در وی بگیرند و بدست مالند تا حمیه شود و بسیار مالند
و صمغ می افزایند آنکه سه روز بگیرند و آن دوده در وی
بماند نهند تا خشک شود چنانکه بطاقر پس فرود گیرد هرگاه
که حاجت افتد در کوشن مایه باب صمغ بپزند و لباد
برند هر چنانکه خواهد از دوده بگیرند کیدرم صمغ عربی در کوشن
بپا درم ماز دوده درم نیم درم از آن سیاه کن از این بر کوشن فرود
نهند **فصل** در کوب لطیف شش و ماز دوی سفید را تهر
کند و سیاه رنگ است و دوی لوی نیم درم و تهر یک درم باشد

تا با تشنیم آید پس بیالایند و در آن کتله تا سرد شود از آن سنج
 در وی ابریزند و صلابه کند چنانکه در هر سیریم آب یک گرم صغ
 عربی کوفته پندار و تا روشن شود بوجه یکبار بریزند **فصل**
ششم در صفت مرکب مهبوش خوش مازو چهار یکی و ده
 عربی چهار درم و دوده ده مثقال و ریح آن و انکی سبک آید
 و پسندیده **فصل هفتم** بستاند مازو چند آنکه خواهد و
 بم سنگ زو هشت بار و روی بمی جوشاند تا چهار کمان
 آید آنگاه فرو گیرند و بیالایند و از آن سنج یازده تری و در وی
 افکنده سائیده پس او را روز چند در اقباب بند تا بگو
 شود و پاکیزه گردد خواهد که روشن شود صغ عربی ابریزند
 یکبار بریزند نهایت نیکو آید **فصل هشتم** صفت صبر
 ساعتی نیکو سیر مازو بستاند و فرو گویند و پنج نیک گویند
 مابوی با بریزند و مقدار یک پل بریزند و یک پل جیب است قرون
 شود آنگاه بیالایند در ظرف آب که کتله و یکبار بریزند **فصل**
 صفت صبر بستاند در دو کاب کتله از سنج و بر آن سنج نرم

بریان کنند تا سیاه شود و بگردانند تا بسوزد و انگاه خوار شود
 و قدری آب در می آبرند و بچوشانند و انگاه بیالایند و
 قدری زانک بر روی افکنند و در شینه افکنند و بکار برند نوع دیگر
 روی سبزی سوراخ بجز و در دو آرزو آب اعانتند
 و بیشه بار و زکبند و بچوشانند تا شش جز و باز آید بجز و
 صمغ عربی پاکیزد آغازند چنانکه آنرا ضم کنند انگاه صافی کنند
 بر دو آب ریالیالایند و چون سرد شود بهم آینه چنانکه
 یکمقرنگ کرد و باز میالایند و بوقت حاجت میالایند
 بیالایند و بیا میند و صلا ایکنند بغایت نیک آید **فصل**
 نوع دیگر در آمیختن زنگار و زرنج و شکوف جهت نفاکی
 اول در آمیختن زنگار را در ابوقایه بار یک و فرو بریزد و
 سگور کند و قطره سرکه سپید با آب لیمو در می آبرند و
 با نکت بمالند تا نیک مرشته شود و اگر قدری صمغ
 عربی کوفته بچوشد در می نغشته کنند و بکار برند نوع دیگر آن
 زرنج صابون سفید نیک صلا ایکنند بوقت که می شود

سکوره کند و باب صمغ میمانند اما آینه شود پس برافشانند
بند تا خشک شود و بار دیگر بصمغ بمالند بکار برینند نوع دیگر
آینه جن شکر ف او اصلاحه کنند و نیک بسایند و در کاس
چینی کنند و آب بر سر برینند و بشوایند بعد از آن آب
از او برینند و باز آب صمغ کنند تا نیک زد و آب برینند
و باز آب و قدر آب لیمو زرد کنند و بگذارد تا در آب لیمو
خشک شود بعد از آن بوقایه از اوله برینند و در سکوره
چینی کنند و باب صمغ عربی برینند و بکار برینند و رعایت
خوبی آید **باب سی و یکم** در صورت الکتاب که چون بنویسد
بمدا شود چون بر آتش بریند پس اسودد چند انواع است در
یک فصل اگر از آب مازو و پارو و زرد چوبه و نیل و مس و کرم
یعنی سباجی از هر یک جزوی صمغ بیان نویسد بنویسد و
چون باب بنویسد خطی سیاه و لطیف بود آینه و اگر باب
تنها بنویسد و با آتش بریند و شود اگر کاغذ آینه صورت
و شب باقی بنویسد یا با آینه بنویسد یا با آینه بنویسد

و اگر

و اگر نویسد پدید آید و چون بر آتش برسد پدید آید و اگر یک
پشم کرب سیاه بنویسد بر روز پدید آید و شب توان خواند
چنانکه در روز و اگر سحرستی سه روز در آب تو کند پدید آید
باید زهر چر لطیف زهر آید **باب ششمی و دوم در صفت**
در میان کار و ساختن لاجوردی و سبز و سحر در زرد صید
فکاهی که از سنگهاست قدری متولن شاست و حق
موان کرد آن دو فصل است فصل اول پاره
صدف سنگ یعنی سفید بهره و او خورد و کوبند و پودر
صلا پزند و بشویند و خاک کند و هر ده درم و دو درم
سنگ در صلا پزند و زرد آب گرفته اضافه کنند و با یکدیگر
پاییزند و صلا پزند و قدری صدف عروسک بر آتش
و پخته چنانکه ورق کاپی یکدیگر فرو ریزند مانند بر کس
درین صدف و صدف و آن سنگ و سنگ در صدف
و یا شکر و صدف که اول کوبند و پودر پدید آید و
در سنگها و صدف آن بسیار آید و این است و کاپی بر کس

از هر یک باشد اگر آن یعنی مقبول بود بهتر باشد در میان
میان قلم کا و نهد و سرگرد او را با درماش کبرند و یکی را
پرتاب کنند چنانکه همه یک پرتاب باشد و مقدار چهار انگشت
پنبه دانه بر سر آن کنند و این قلمها را که در او را بالاسینه
در نه بهاروی یکدیگر بنهند و سرپوشش بر سر بندند و از صبح تا
وقت سه ساعه پاس آتش کجری کنند نه سحاح و نه نرم
و نه درم بعد از سه ساعه پاس دست باز دارند و سه روز
در مسایه خشک کنند بعد بیرون آرند و کجج اصول او را
بعد از آن در خلیطه منبه دانه کنند و چند عدد و از این دست
در میان بنیدانه افکت و بهر دست مالند تا جا آید
و نورانی شود و رنگی سپهر است و هر چه که عضل
که چه جوهر است و صدف ریزند و در زمانه از غنایین
کار در وقت اند قلمی تراشند با نیکو ساختند اعلی کرد
فصل دوم در صنوف و کیم غیر مکرر که در نوشته کار عمل
کینند و آنچنان باشد که کلمه بنویسند و آنرا با یک خط

درم ازین سنگ و سه درم زنگار کصفا گفته شد چهار
درم ریزه صدف اگر زرد خواهند درم ازین و سه درم
زنجبیل زرد که نیکو صواب باشد و اگر لاجوردی خواهند چهار
درم لاجورد در شراب اول و دو درم ریزه صدف
عروس با بمان شیر میزند و بیخ جلا دادن به طریق که
گفته شد و دیگر جنس که ازین ولد خواهند لوآن است
پختن بکنوب بود و آن نیز در غیره است که به کس این نواز
کار فرست و عمل استادان با کار است و السلام
باب سیم و سیوم در عجایبها که خداوند آن نماید مثل آنکه
در دست گیرند غایب نماید و آتش در دست گیرند در
دخان و در حال غیبت نشود و در چرخها و شعیرها و صنوبرها
غیر که در غیر از انواع و فصل است **فصل اول** در غیبت
آنکه چیزی در دست گیرند غایب شود چنانکه طاقوس
و لاک و زنجبیل زرد و سبزه و در میان غیره که در طول
بخوانند و زاین را در میان گیرند طاقوس که در دست گیرند

هر کاری که در دست بگیرد چنان نماید که غم نگیرد
 و این غم میر است فصل دوم مانتع ان النار من ا
 احرق نوعی که آتش نسوزاند و دست و اندام بالند
 کافور حل کرده و آب نوسا و بریم اندام خود بمالند چنانکه
 نمیند و بگردن تا خشک شود هر چند که آتش بزرگ بود
 در آن روز نسوزند و این نیز غم میر است نوع دیگر از آن
 عجیب تر باشد مطلق حل کرده و نوسا در بر آن بشویند
 یکبار خشک کنند و پیازد لوقا سلمی و پراکنند
 خود بمالند و چراغ دارند تا در گیرند و دست از زبان نکند
 و باز در حال در گیرند عجیب است نوع دیگر مازند مطلق
 مخلول و بس که بیا میرند و در دهن گیرند هر چه که کند آنکه
 انکاشت آتش گرفته در دهن نسوزد بیرون درون
 و در آب انکه در آب بپزند و اگر کسی انکاشت در دهن
 او کند و انکاشت او بسوزد و اگر در دهن گیرند
 بگردن **فصل پنجم** در صحبت های چراغ که هر کس

در خانه پر آب نماید بپارند
که کوبیده های در دویم بیا پرند و بکوارند و قیل کنند و در
برای آن برافروزند به خانه چنان نماید که آب پرست
مگر نفت مرغ دروغن زیت افکنند پس کپرند و چراغ
همه و پفرورند چراغ خانه همه پر از کثروم نماید و دیگر اگر ارش
در چراغ آن سازند و از پوست مار قیل ساخته بروتن
لقیامی چوب کشند و چهار پنج ازین چراغدان برافروند
چنان نماید که خانه پر از غار است اوعد کپر چراغدان
مس سازند و روغن ارغی ادغی در کفار و زیت بوشند
در آن که زیت کسب در آن بند و شب پفرورند
چراغدان خانه باشد به نماید چراغدان به
سازند و چون سیاه و کمر سیاه و طرکوش پفرورند
در ده دروغن زیت بوشند و به برش کنند خانه همه برش
چراغدان نماید که کرمی که در قرا و صیبا شد و به
نچون چراغ می نماید پس در کرم در مسانی پوست کبک

۵۵

در مجلس در آرزو چراغ برافروزند چه و همانند
 نوعی که اگر تو این که چراغی برافروزند خانه پر آب نماید بگرد
 خرچیک در روغ زیتون بوشانند و در قیل کتند
 چراغ برافروزند خانه همچنان نماید که پر آب است تو بگرد
 اگر خواهی که بیدست چراغ روشن شود و پاره نشود
 گوگرد بگرد و در آکوین و میامیزند و خمر کنند تا چون
 فسیل شود بعد چراغدان پر از روغن کتند و قیل لبوز
 و در او را بلندند و این فسیل که از باز و گوگرد و کبر
 بند بند کنند و بنوی آرا گوگرد بر یکدیگر بندند و کتند
 بود بر فسیل چراغ نقشه کنند و چون آتش رتند بندند
 از آن فسیل آتش گیرند و بالا آورده و در آن چراغ رسد
 آتش را کس میزند تا زمانی که چراغ روشن شود و این
 عجایب است **فصل چهارم** در عقیده بازنه و لعینار
 عجایب غیر که در سنیف پاره نشود چراغ و او را در آب
 بوسه رتند و بعد آن در موم گیرند و بالا آورده و قیل کتند

باید که در وقت خوردن آن بر آرد و پاک کنند از موم آنچه نقش
باید سفید بود و باقی سرخ و لطیف اگر آهین را بر و عنبر
کنند و بر آتش دارند مانند شمع بسوزد و شعله با زنی بیارند
که در فارسی خورد بسیارند و آن را با لفظ سفید لبیستند
همه کنند و از وی غلوهها سازند بر مثال مار و بکند آرد تا خشک
شود و یا خود آرد بر گاه که لعاب نماید آن غلوه نگاه
بماند گاه بیشتر شود و بپزد تا خشک شود پس بیارند طبعی
و غلوهها در آن آرد و سوزن و زاج کنند و در غلوه فرو برند
مات شمع آتش کرد و بر سر آب روان شود شعله دیگر
یعنی سولید و طرف خانه و صورت و مرغ بر منقاری
قدری نوبت آید در منقاری دیگر قدسی گوگرد فارسی گاه
خوبند که شامانند چرام گیرند و بدین یکسند نوع دارد که گوگرد
است خرد و چون بر منقال مرغ درند که در منقار و گوگرد
است روشن و در حد با این شعله نماید روشن شود
و با بکته تو تن کرد و بپزد و بیارند چنانچه در آرد آید

و در اوقات شنبه راه هوا گیر و در این که در این وقت
عجیب است **فصل پنجم** اندر صفتها عجیب و غیر متعارف
اگر خواهند که ماهی را بی دام بگیرند یا در تان و رود در زهره کا
بنیالایند و در آب ریخته ماهی که از آن تان بگذرد زنده
گردد و بر سر آب آید بگیرند اگر خواهند بی دام مرغ بگیرند
کنند را کج افکنند مرغ از آن گندم بخورد و بهوش رود اگر
با گوگرد سفید چوشانند همان نماند کند و اگر خواهند که مرغ
باز آید سر آن در دهن که زدهوش باز آید **فصل ششم**
صفتها که مرغ بدست گشته شوند بگیرند مرغی را و مرغی از
او بگیرند و در خانه خالی کاروی در زمین فرو کنند چنانکه کار
بالا بود مرغ را کند مرغ حلقی خورد را بر زمین بخورد
و چهارم صفت سریش از هر که آنرا جوهر الصانع گویند و در
یک فصل است بسیارند غیر تازه چندانکه خواهند و کار
تنگ بدر از می پرند تا آنها در هر یک یک مرغ بپرند
از آن مرغ بکنند از آن یک مرغ بپرند و در هر یک مرغ

Handwritten marginal notes in Persian script, including the word 'بسیار' at the top and other illegible text.

Handwritten marginal note at the bottom left corner.

صفت این چیز بود و بی آبک و در جای هوای خشک بن
هوازه برسدش نمیدتاده روز در آفتاب پس از آن آبک
بشویند و پاک کنند و با نمک خوردنی پنجم باز بهمان ترتیب
تجیف چنانکه آبک کردند و زیر سنگ نهند و هفت روز
دیگر بگذارند تا پلیدی و چربی او برود و آنچه سرفی در وی
بود بکشد و چربی و سرفی در وی نماند پس در آفتاب
نهند تا یک خشک شود و اگر در آفتاب چربی باز
بر وی آورد در دمای کند و باز نمک در وی اندازد و
نحو شاند تا چربی که مانده باشد برود و همه بر روی آب آید
آنکه باه بنه چهره منس از سر آب بر دارند تا بخدی که که جوشش
چ سرفی نماند پس آب بریزند و دیگر تا چربی دور
کنند تا تمام آنرا منس کنند که چ سرفی اندر و مانده باشد
در نگاه بنایت کمال بود پس خورد بسایند مانند سرفی
در سینه کنند و اگر در غبار نگاه دارد چون خواهد که کار
فرمایند بستان سپیده تخم سرفی و کوشیده دیگر کند و جوشش

تا کف بر آید و بگذاردند پس باید از روغن شکر و روغن بادام
گرد و و پاره زرد فام باشند بر سنگ مروارید پس این آب
بر گیرند قطره قطره درین میچکانند و بسیارین در صلابه تا
انگاه که این آب بیضه با سنگ زبر برین محسوس نکند و نکند
که سنگ از سنگ بریزد که چربی مکرر بغایت حکم و
سختی و چون خواهند که جاری شود و ریزد کرد و آب
آبک بگیرند و قطره قطره میچکانند تا ریزد شود و این
در ششم باشد که آب و آتش بروی کار کنند باید که چندان
آبک کرده بروی آن کنند در آن ساعت که بکار برند چنان
بکار برند چون بکشاید پاره نماید چون خشک شود و
بار حل نوزان کرد مانند سنگ باشد و در هر بروی کار
کنند و این را در ششم نیز گویند و پس کار در زمین است که
راست عقل نماید **در حقیقت باید سی به پنجم** در اینست
بهر تنبیه که در باران بر نماید و اگر در آب باشد و
فصل است و فصل ماول بخارند در ششم مایه بجز او غرض

مکان

بیتیم بر سرشیم بر یکدیگر و نیم اول سرشیم مایه در آب سرد
آتش بگردانند و صاف کنند بعد از آن روغن کمان باو
بیا میرند چون یکد آت شوند سرشیم نیز بطریق گفته شده
بسیغیده و مینده و آب و آبک تر گردانند چون جاری شود
با این آدویه که گفته شد بیا میرند و صلابه کنند و هر چند آوند
تر بر تیر و با حاتم بندی و آنچه خوانند بان بچسباند و در میان
بهر تیر از هر طرف این دار و مالند و در آفتاب بند خشک
شود و پیرنای و نرینند و دانه جا بر نماید و این طریقه از رو
باشد که در غایت محکم و خوبی و در آب خراف نکرده و
پیرنای با **بایسی و ششم** اندر ساعتی است یا گو که هزار
چسباند پیرنای پیل آواز دهد و بوی مشک از وی آید شهر
الغوب کوی مثل نارنج داند و در آتشی کند و بر هر طرف شود
بگو آید پیرنای و بر سوراخی یک سبوی بگردانند و هر کرد
از قدری مشک و عینر نهند و بعد از آن کوی را نهند و طیف
کند و روغن دهد چون در آدویه کنند بوی مشک و عینر

وید چون بیل او از کتف **فصل اول** در کسب طوس
از کاغذ که بسیار مجامع کار آید بپارند کاغذ خطای و از داده
که در باب عطیه الکتاب ذکر کرده گفتند بپارند روغن کمان
و مشکرف مصفا و رنگار مصفا رنج صافی بپارند میل سراب
اول و از هر رنگ که خواستند از این رنگها نیکو صلابه کنند بپارند
روغن کمان که نیک باشد دیگر صلابه چنانکه در پیش درم
روغن دوم بود و چون نیک شده باشد از این
کاغذ را داده خطای بر تخته بکشد اند و از این روغن
بگیرد نیک در او بمالد و در اوقات بگذارد تا نیک خشک
شود آنکه کیبار دیگر هم از این روغن رنگین بمالد در اوقات
بمالند روغن اول که مالیده و از آن درم چهارم و بزی غده
منفش خواهند شد آنکه این طوس باشد در فایست
خوبی ابرای بی نظیر باشد همه جا در این طوس بجا آید
و از این در در کمال صلابه بپارند چون از کتف کنند شود
و از رنج کند روغن شود در میل کنند با چوردی شود و از شکسته

سرخ کرد و در کاسی با روغن میامیزد و بر کاغذ بمالند و کوی
بها نظایق کرد و در بزک داندن باید که از کمر در خاک نگاه
دارند **باب سی و هفتم** در صفت ساختن نریج و مشقی
و ساختن سیماب و بند کردن سیماب و حل کردن نطلقی
و ساختن میل سرمد که بان در چشم کشند از جوهر لیمویی
و کل اهر و ساختن آب فاروق در هفت فصل
فصل اول در ساختن نریج و مشقی بلامثال میارند کاس
چند لکه خوبند که دستک کنند و ریزه ریزه سازند
بعین در می چند ریزه بهتر پس میارند ربع نی سس سنگ
بسی و خورد بسیار بچده او را بد و شتاب مومیز نایاب
فیند که کیم آب کرده بشنند و مانند آن فرص سازند
و بر سینه آن آب نارسیده بندد و در زیر سفلی کشش کنند
چند که پسوز و سیاه بشود و صورت کرد و پس بار دیگر
از سفال بگریزند بسیار بند و کانت تو با لکینه سیوده بین
تو با لکینه سیوده هم میزند پس میارند بوی بزرگ میارند باره

نجاس ریزه در بویه تنگ کند پس ازین سرفه خشک
بالار مس چنان تا تمام بویه پیر شود و هم برین منوال بویه
در بویه بنهند و بجل حکمت بپزند و در آفتاب بنهند تا
خشک شود بویه در کوزه بنهند و بانگشت بسیار و بویها
بزرگ بدمنذ کیساعت تمام چند انگو این بویه نجاس
که اخذ کرد بویه بیرون آند و سرد کنند بویه فین حضرت
حق تعالی سده و مشقی باشد بزرگ با بر موی برای بقیه
و به بیز و هم برین بود این برنج هر چه خواهد از طشت و
طاش و سس و طبق بسازد و هر روز رنگ زیاده بر آرد
و این برنج را مردی و مشقی خوانند **فصل دوم در سینه**
سیماب و این امر از عریب است بدانکه این عمل
و دوستوار است و از حکما و اول کسی نگرفته است
در بیوقت است و این نیز که بالذات فنون آرد است
چون بسا خلد می آید یا خست افتاد و تا بشهری رسید
گویند حکمت حکمی بر معروف موی رسید تا سه سال

خدمت آن بخواهم و او را همیشه درین مشغول
 دید بعد از آنکه دیگر در مقابل این عمل دیگر مبادله کرده شد
 تا حقیقت این روشن شده هر که این را بخواند بر خود آسان
 گیرد و این عمل را عجز ندارد و گمشت نکند که این است لطیف
 است پیارند هر دو سر بخلول که باب صافی حل کرده باشد
 پس هر دو را در جای کند و آب سیاهی بر سرش ریزند بعد
 سیاهند تا همه کبریا میرزد و اخراج کرد پس در کرباسی سطر
 انداخته ریزند و بگویند تمام بشاید تا صاف بیرون آید
 بتوفیق حق تعالی زین صاف روشن و نورانی بود
 بر عمل که خوانند لو آن کرد که از معدنی فرق نموان کرد
 و هر چه آید آورد و آورده باشند منور کرد **فصل سوم**
 صیقل دادن جمل طلوع که در کار ضرورت شود و انواع بود
 که است که بنام اینها فرمایند بر سرش کنند زین است
 بمالند حری مانند ذوق از او بیرون آید آنرا جمع کنند و در کاس
 کنند بر آرد بر نهند و آنچه نمایند که در دستش کشیده شود

باب

جمع کنند و در کوزه کنند گاه کاسه کوهی بکوزه کران پاک
خام آن کوزه سرکه فته گیرند سه روز این طلق مانند سفید
از صلابه و در شبته کنند و سریش مهر کنند و بیست هفت روز
در جاه حل که گفته شد بنهد بطریق که هر سه روز زینل باز
کنند بعد از بیست هفت روز بیرون آرند در کوزه قجاج
کنند و سریش بجا نوز بگیرند در جگر آهن در زه بندند و از نشو
صبارهای مایه و نیزند یک شب تا صبح بیرون بفرمان حضرت
عزت جل جلاله چینی در میان قجاج بود مانند شیر سفید
روشن و صاف از سیاه و زرق سوزن گردد هر جا که
طلق حل کرده رفته از این کار فرمایند **فصل چهارم**
طلق ورق کرده بیست و در مشیر کا و زرد که گویم تازه بچونند
چندان بماند که حل شود خشک کنند طلق مانند حل شد
باز در حل بند هر جا که خوانند بجا رهند **فصل پنجم**
ساختن رسامی از جوهر نقره است از آنکه هر کس صبح بخورد
آن در چشم کشد هرگز درو نکند تمام علمها چشم بر او بیاید

سنگ بوی پخته و همان مقدار قند که از دباغیزه
برود در یک انتقال نهد با شش بریان کند چنانکه بسوزد
چون سرد شود از آتش بیرون آرند و شش و دم مسکه کاو
و شش درم شهد خالص نهند و بمالند در یک بونه نهند و
شش چنان پیوستند که دو در آن بیرون نرود و با س
برسد بوجه دمان بونه کشاده کند و سرد کرده بکشند و
نکون کنند آنچه جز از او برگیرد و باز همین طریق اولی کنند
چون یکدوم مرتبه جسد برینوع جمع شود هر که کمزرد ام در چشم
کشند هرگز تا یک چشم نشود و در چشم کمند نورانی گردد
فصل ششم صفت کل اجواب سلیمانی پیرانند فیروزه
و در انتقال با قوت رمالی لعل بد خشانی و در انتقال مرور
سفید سفته و در انتقال اقلیمیا نرد و در انتقال اقلیمیا نرد
در انتقال با قوت سینه ذهبی و در انتقال بسدرج و در انتقال
عقیق مینی و در انتقال دهنه قرنکی و در انتقال مصری و در انتقال
اول دهنه قرنکی را در آب انار ترش است روز بروز در

۲۶

کنند و در روزی دیگر از جهت روز و آب باران بسیار
بر آورده کنند و خشک کنند و بسایند بجا برند خاص
این بگفتن نباید و کس دیگر بخورد شاه راست و آب
کرد در جهت **فصل هفتم** در صنعت تیر اندازی تیر
فاروق پاره بجا تو که آنرا سوره دو پاره گویند و در این
قدری زنجیر یعنی سنگری اعلا و ربع سوره نو سار بگانی
این بر سه دار در ایام که بسایند و در فرج آنسوق مینویسند
کنند تیر آب از وی چکد که اگر کاروی در زعفران و برید که آنرا
شود و در دست نماید اما جان نباشد که دو
پس آتش معتدل بکنند در میان یکپاس فرج گرم شد
میخ شود آنرا آنسوق بنام بگردن کرد چون فرج سرخ
شد آنسوق بنام از فرج دووی پیدا کرد و آنسوق سرخ
شود و باید آنسوق را بگذارد که آن را در مفضل بود در تیر
چون سرد شود فرو بردن مواضع بسیار دارد اگر کسی
بهاک یا برهنه باشد بر وی همه زنجیر بر وی مبدل کند و دیگر

بمالند کل و منع شود اگر جراحت نشود بموم روغن دروا
 که دیگر هر چه خواست که بگذارد داخل شود و نیز گفته اند اگر است
 آنچه نفع در روی آن کنند که در خانه شود و هر دو نوزل را با جا
 کین و سوار است و اگر در کسوتی بمالند نافع آید و در
 سر نافع آید **باب سی و هشتم** در زناک کردن یا فوت سفید
 که عمل شود و قیمت یا فوت را اصلی گیرند که فصل است
فصل اول قلعیت در آن سیاه قلعقار و قلعیس
 بر سر فولاد بود هم الا خون یعنی خون سیا و شان از
 هر یک جزوی و از پوست پیا تلخ جزوی جمله را بس که
 و پول صیان بکشد بهار چون خشک شود آنکشته
 بگل گرفته کنند و شبند و یکبار سر او کنند و شبند زمین
 باید که در شب زمین شود آنکه در زیر کنند تا حمل شود و هر دو
 در نیمه در و بود و سرخ شود مانند خون کبوتر یا فوت
 سفید را بتانند و در قلعی که بکشد و در کل گرفته شود بکشد
 و این سرخ بر او میزند چنانکه در آن آید

قدری بر سر آن آید و آتش در زیر آن کنند تا رنگ
بیرون آید با قوت سنج باشد مانند دانه انار **نوع دیگر**
در صفت نوشتن بر طبله و خواص نکمها ساختن
از آهن و ساختن رود سنج جهت رنگ کردن بلور
و صفت نمودن و نکمها و در نوشتن دانه انار که چند
اندرون دارد و آن هفت فصل است **نوع دیگر**
فصل اول در نوشتن بستن دانه ساجی و پارچه
و همچون مسکه بسایند آنکه لبه که قیزیم دورا بمانند هر چه
بر عقیق بنویسند بگذارد تا خاک و بر کوره آتش برند
تا نیک گرم شود چون زمانی بر آید آتش بیرون آید
چون سرد شود از روی دانه پاک کنند آنکه نوشتن
باشد همچون سیم پیرا شود **فصل دوم** در اقلیمیا
سیم پیرا شود ساختن بپارند سیم پاک و سونش
بر دورا بگذارد و کبریت زرد بر او افکند آنکه اندک
آنکه نیز بر فرو کنند و بی لبک برند هر چه سوزد بود از او فرود

پخته بر چه ناسوخته بود و بار دیگر به طریق گفته شد شکار
فرمایند این را اقلیمیا سیم گویند **فصل سوم** در
روسخه پاره بردن او مس پاکیزه و بکنند و کبریت زرد
ایک انگ بخورش دهند تا کبوضه گردد بیرون آرند
سوخته بود چه کنند و آنچه سوخته بود پنهان طریق گفته شد
بسوزند بعد از آن پاک بشویند و بدارند جای گفته شد
در تنک بطور غیره کاربرد **فصل چهارم** در ساختن
مس از آهن تنک کرده با چر از آن ساخته او را
پاکیزه کنند سنوان بماند سفید شود و اگر آهن پاره
تنک باشد بپزداید پاره ها قله و پوستانند در میان
آب مثلا که دو پیر آهن ریزه باشد کبیرها قله دریده
آب چند آن پوستانند که هیچ سیر مایند و در قیاس هم
یک تنک ساخته در میان آب مها قله ریزه تا
حل شود پس پاره آهن پاره در آب اندازند و پوست
تا آب هیچ نماند پس از آن بپزداید از آب و در لونه کنند

۶۴

بعد از یک روز شکسکهها بپارند و بپورند و با نش تیز بر منند
و بگذارند تا سرد شود بوجه لاله نش بیرون آورند و بپورند
بموفق چه ایتیالی جوهر برید آید بپزند چون خاص نرم برین
موان کرد هر چه خواهند بسیارند از حال خود کرده این عمل
کالچ و حکمت امر از غریب بزرگ است **فصل پنجم**
در ساختن نگاره و نقیذها رنگین بسیارند سنگ یعنی با هم
اورا بسایند و بشویند و باز صلا بکنند و رنگار مصفی خنیر کنند
باشکوف یا با از رخ هر رنگ که خواهند چون شده
در صلا به خشک و باز بسایند و با سرینم پیر بکنند و برین
نقوید یا یکم هر چه خواهند راست کنند و سه روز بگذارند تا
خشک شود و پنج برند و هموار کرده با صول آید آنچه ازین
جنس شکرکات جمع شود در میانی خلیط کشند که بنید و اند با
و سه خلیطه بندند و بمالند با بیکه مهر با بر و عنخ نریت
چرب کرده باشند تا دو سه روز بمالند و آنچه جلا کنند
مانند مروارید و فیروزه و یاقوت نریت و نه با نش هر

نمود

و در هرگز تغییر نشود مگر بنابین کند **فصل نهم** در بیان

نهار که چند دانه دارد هر کنگره از آنها بشمارد که چند اند هر کنگره
شمارد و دانه در آب است بجا افتد و آنها بشمارد تفاوت نکند

فصل دهم در معرفت سنگها که هر رنگ بر خواص دارد

و اینها از این حکیم گوید بهفت نوع است و هفت رنگ
سفید و سبز و زرد و بنفشه آسمانی و نیلگون و سیاه و زرد
بسیارند بخلاف کبکی دارد که همه آنگند و هر کس را خاصیت

است **فصل اول** در رنگ سفید از بسیار رنگ و آب

سفید بود در آن مهر را با خود دارد آنکه بیا موزد و فراموش نکند و
رنگ سبز بهر افعال از دست او خوب بر آید و چشم

مانع عزیز باشد و اگر آب آسمان بر آید و از ده مهره بزرگ

در افتد و اگر آب سبزه بر آید زهر قاتل باشد **فصل**

دوم اگر سنگ سیاه باشد او را بسیار از آب سفید

بر آید پای زهر باشد و اگر آب زرد بیرون آید خاصیت

آن خاصیت مهر سفید باشد و اگر آب نیلگون بیرون آید

65

و در آن روز این مذهب و کبر و در آن روز هر چه فرستند و اگر آب است
بر آید که گزند همین کرده و در آن روز او اگر بگریزد و در آن روز
او کمتر فایده منافع نیز شود **فصل سیوم** اگر آب است که در
باشد آب سفید بیرون آید و در آن روز این هر خانی که در
بر آید و در خدایان خست باشد و اگر آب است که در آن روز
باشد و اگر نیکیون بیرون آید نیز در آب خدایان محبوب
و از در آن روز افعالی پسندیده صادر شود و اگر آب است که در
جسم پادشاه و خدایان عزیز باشد **فصل سی و یکم**
اگر سنگ شعله بسیارند و آب سفید بر آید در آن روز
بود و اگر آب زرد بر آید در آن روز که در آن روز اینها
و اگر آب نیز بر آید در جنگ از کسی بومی زخم برسد
امان الله تعالی باشد و اگر آب بیرون آید حاجت
دی رو کرده و اگر آب است که در آن روز آید شکر و جفا
کار نکند **فصل سی و دوم** اگر آسمانی باشد و بسیار
اگر آب سفید بیرون آید در آن روز شادمان باشد و اگر

باشد

باشد بر اند چشم خلایق بر مرت باشد و بصیرت بود و اگر
آب سبز بر آید سنگ را در چای که آب کم شده باشد
بفکند لغمان خواند تعالی آن چشم و چاه آید اگر در وقت
باده نباشد در آن بید و اگر در آن بماند که باغی آید بفرمان خدا
تعالی ما را بگردانند هر روز سلاطین و خوانین عزیز باشند
و اگر آب نیلگون بیرون آید در آن این در هم کشد هر که
در آن به بیند مطیع منقلب او کرده **فصل ششم** اگر سنگ
آسمانی باشد بسایند اگر آب سفید بر آید خوب خلق
و این همه هر چه بود اگر آب سبز بیرون آید در آن حال
نیکی شود و در کاری که آید کند زود بر آید و اگر آب آسمانی
بر آید بسی باریق باشد **فصل هفتم** اگر سنگ سبز باشد
و بسایند آتش سفید بر آن بیفتد و در آن که در آن نباشد
زود بر آید و ببارد اگر آب سبز بر آید در آن این همه
بر دشمنان ظفر بآید و در آن که در آن این همه
بخورند نافع شود **بسی و نهم** در صفت آن که اگر نیک

۱۶۶

فحاش از برشته یا لیسیده و از آن بی روغن شده باشد بسیار
 بسیار با انار دانه جو پخته و خامه را بدان بشویند چه که آلود
 باشد صابون و آب گرم بشویند پاک کرده بویژه در شقی
 مریخ بروی جانند و با آنکه در شقی خشک شود و بعد بوی
 بشویند پاک شود و اگر نموم بر جامه بپزند تا بپزد بسیار
 یا بروغن چوشیده رتند باز آب است با قهوه گرم و بوی
 بشویند پاک شود و اگر جامه بپاک مویزه کرده که در شقی
 و اشنا بشویند پاک میشود و اگر دروغ بسیاری در بر
 دگر کین کبوتر و اگر مثل کباب و غیره بنهزه کاو بوی
 بایون شست **باب چهارم** در رنگ کردن موی در از کردن
 و درازی که موی بر وید و ادویه که موی را بلند آورد و سیاه
 کردن و سفید کردن موی در رنگ است و درک فصل است
فصل اول در از کردن موی بسیار قدری کردن و در
 ریش در فوج انگیز کند و انگیزه در جل حکمت که بند و در است
 نرم بنهد تا بگذارد بجهه قدری استخوان و فواید شوخه بر آن

افشانه

افشانند و هم دیگر میامیزند و آتش نهند و استعمال کنند
بجز بست و بی فکر کنند نوع دیگر نیز در انگلستان چند آنکه خوانند
بسوزانند و در روغن شرف بچوشانند بکار میبرند و خوب
است نوع دیگر در روز گردن موی چهارند لادن آفترا که
خواهند و کباب پیچند از بارو عن جزه سخت بچوشانند
چندانکه خواهند و علقه کنند و چوشانند که آب مانند سر
نیشو بپزند و بکشد که شکست شود و از آن روغن عالیند
نوع دیگر در روز گردن موی عروفت بگویند و در آب شستن
برینند در هر هفته یکبار موی بدان بشویند بجا بست دراز
کرد و در شان روزن مداوم مداومت نماید نوع دیگر موی
بشویند بر ویان آفترا که خواهد بشویند سیاه دانه و بسازند
بآب بسازند و تلف آن در ساعتی بگذارند فی الحال
موی بزویانند نوع دیگر که بپزد و آن بر روغن موردن باشد
و بر موضع که خواهند بمالند موی بزویانند نوع دیگر موی را
بسیار بزویانند و دراز کنند که بپزد قلع سیاه و در سیوی

کنند و در زیر سر کهن کنند تا بپزد شود و گرم در و افند بعد
از آن پیرون را در کله ای که سیاه بود در سایه خشک کنند
بعد از آن گرم را خرد و بسایند و در زو عن سیره بگردانند و
دست بنزد یک سر خرد بر روی یک کوزه خالی بمانند عجا
پسند نوع دیگر موی را از افادن باز دارند و بگیرند و در کوزه
و مازو بگیرم و مصطکی بگیرم و در زمان دو درم و کند
بگیرم همه را در روغن کاه و کند از دو پنج موی را بپزد
کنند بجا بیت سودا در کوزه یک در خضابها که موی را در از کند
و سیاه بیازند در سنگ بپزد و از هر یک خردی در
طوفی کنند و چند آن آب بر سرش کنند چهار انگشت از سر
آن بر آید و در آفتاب چند آن بنماید پس در آن نهند سیاه
شود آنکه آب او را صاف کند و در نقل بنماید از نرس
دو جز و حنکاب جز و مویز آن تر کنند که در عا
خوبی باشد **فصل در کسب خضاب کبریا و سوره**
مرد سنگ و آب و مازوی بر آن کرده سخت و شب

مملکت

روغن که موی را فی مذهب شبیهی آنک آب پزیر
از هر یک یکجوز و زرنج ^{در} جمع کند و چندان آب بر
آن بریزد که چهار انگشت از آن بگذارد و این عمل کند تا
سه روز وقت آنک تمام شود هر روز یعنی که باشد
خزوی دارد و هر چه بیاورد و بیاورد ^{در}
در روغن بماند در قارور کند وقت حاجت کار فرماید هر عمل
که خواهد که بر آن آب طلا کند فی الحال موی را بر روی دست
در عفران و کلاب اندکی بپزیرد و بر آن محل موی آن
صفت دیگر آنک و زرنج بر این موی ^{در}
چو سازند تا بخواهم بخار و ازند فی الحال موی بر آن ^{در}
در صفت منع کردن موی سفید کردن و سیاه کردن و رنگ
اسب کردن و این طرف کار است اگر در بوی آبی با سبزه
در شبیه کند چهل روز در زیر سر که بر این ^{در}
ازند بر موی که در ^{در}
بر نماید اگر مغز نه پس با آنک بیاورد و بر موی مانده دیگر

منها

در خواست اگر نش سیاه سفید شود آب شکر و طلق در
س بمالند سفید گردد و اگر مال نشند که سیاه شود سبک
یا بشویند سیاه کرده **دوره** یک زهره کا و و ورق حصا
روی مالند سفید شود اگر **سنگ** کردن اسپ و این نیز
زیب است لکن **سنگ** آب رنگ کند باید که اول سیاه
سازند در آب غیر ناپ بپزند و با پشت او بمالند و گفت
رنگ خود آنکه چرک و چربی او برود بعد آب شیر گرم بشویند بعد
پیکری بپوشد در او بریزند بوی **سنگ** نخل شروع بریزند
شش خواهد شد اگر چنانچه نخل بریزند بوی **سنگ** مرغ باب
ساجی و اف از جوانی گردد و اگر بوی خالص بود نعل شود و
اگر بوی **سنگ** قرقری گردد و اگر بوی **سنگ** اول خواهد
باشد آب **سنگ** بریزند زرد شود و اگر نخل بریزد بپوشد و
نخل بریزند رنگ **سنگ** کرده و اگر بیشتر بریزد لا جوری
و اگر سیاه شود بپوشد و غنای **سنگ** کف **سنگ** بمالند
سفید گردد **سنگ** **سنگ** در آنش بازی بر رنگ طلا و **سنگ**

69

و هفت رنگ زریک و هواوی و طوطک و فغیر
 چها و کلها و غیر مکرر **فصل اول** در صورت تیزدا
 و بابت بمصر و شام جهت فلاح یادگار است آنچه زرکش
 چهار درم کوکر و زر دیکه **فصل دوم** چهار درم و این از برای
 رنگ بزرگ و کما بزرگ در قلعهها **فصل سوم** در جهت
 است نوع دیگر **فصل چهارم** در وی چهار هواوی یادگار
 استاده ان توله زم است و یادگار استاده چهار
 عیار شوره ۲ انتقال چکر و تکب انتقال و نیم دانگ
 حوزد بگوید و بطریق العاده و در کتبتناست تا آنس که
 کندوی این پنجاه کاو طاکا غنبدند و سبب تن بر
 حکم بندد و چند ضرب برزند و باره خاک درونی رو کند
 و کرون بندد و پربندی بیست ضرب فکر برزند عیار کل شوره
۱۱ انتقال محکم ۲ انتقال ۶ انتقال عیار هشتاد شوره ۱۰
 کوکر دست انتقال و آنکی زینج انتقال نیل و آنکی عیار نیز عمل
 شوره ۱۰ انتقال عیار هشتاد لا بودی شوره ۲۰ انتقال کوکر

۱۰ منقال هم زرنج ۱۰ عیار مر و ۱۰ منقال مر و اریه
 کوکر ۱۵ منقال و دانکی زغال ۲۰ و نیم عیار حر جاک
 منقال کوکر و منقال و کی زغال چهار دانگ فولاد ۱ منقال عیار
 سیرین شوره ۱۰ اذاعلم سیرین کوکر ۱ منقال فولاد ریزه ۲
 منقال کوکر ۲۰ منقال دانکی ریزه طبق ۱۰ دانگ سفید آب
 کاجور دانکی عیار کل آبی شوره منقال کوکر ۱۵ منقال زغال
 منقال فولاد ۵ منقال عیار آفتاب شوره ۱۲ منقال کوکر ۲
 منقال نمک اندرانی ۲ منقال نیم زغال ۴ دانگ عیار کل
 بی ماسوره ۵ منقال کوکر منقال زغال ۱۰ دانگ هم
 بل عمر منقال عیار کل مر کس شوره ۱۰ منقال کوکر ۲۰
 منقال زغال ۵ منقال کل طاق سی شوره ۱۰ منقال کوکر و منقال
 دانکی زغال ۲ منقال عیار کل شوره ۴ منقال کوکر ۳ منقال هم
 نیم فولاد ۵ منقال عیار کل حر و یه شوره ۱۵ منقال زغال هم
 منقال کوکر ۲ منقال و نیم فولاد ۱ منقال عیار زر جاک شوره
 ۲ منقال کوکر و منقال زغال فولاد ۵ منقال عیار زر جاک هم

سنوره ۵۰ منقال کوکرد ۲ منقال زغال نیم عیار کل ریزه سنوره ۲
 منقال کوکرد ۵۰ دو نیم منقال زغال منقال فولاد ۴ منقال صاب
 سنوره ۵۰ منقال کوکرد ۲ منقال زغال نیم عیار کل ریزه منقال عیار
 نرس سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۲ منقال زغال نیم عیار کل ریزه منقال فولاد ۲
 منقال عیار کس خطای سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۲ فولاد ۵ منقال
 عیار کل نرس سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۱۰ منقال فولاد ۵ منقال
 عیار کل زرافشان سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۱۰ منقال زغال نیم عیار کل ریزه
 دانگی فولاد عیار و نیم نرس سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۱۰ منقال
 دانگی زغال ۲ منقال فولاد نرس ۱۰ منقال عیار سرفقی سنوره
 ۱۰ منقال زغال ۲ منقال و آگ عیار است ۴ معالی سنوره
 ۱۰ منقال کوکرد ۱۰ منقال ۲ دانگی زغال ۱ منقال دانگی نرس
 جوز منقر ۲ منقال باس زرنج ۲ منقال کافر دانگی عیار کل
 پرتاب سنوره ۱۰ منقال کوکرد ۲ منقال زغال نیم فولاد
 زحاک ۲ منقال عیار سنوره زین کل ۱۰ منقال کوکرد ۱ منقال
 نیم زغال ۲ دو منقال فولاد نیم منقال ۵ عیار کل عیاری سنوره

۱۰ منقال کوکرده ۲ منقال زغال ۳ منقال فولاد ۵ پنج منقال عیار
 خرکابی سوره ۱۰ منقال کوکرده ۲ منقال زغال ۱ منقال فولاد
 ۹ منقال عیار کل زغال ۱۰ منقال کوکرده ۵ دانگ زغال
 ۹ دانگ بمرابنوز کسب ۱ منقال عیار طاق
 سوره ۱۰ منقال کوکرده ۲ منقال زغال ۵ منقال رو سخت
 ۴ منقال فولاد و عیار صد بیک سوره ۱۰ منقال کوکرده ۲ منقال
 زغال ۵ منقال زغال ۵ منقال فولاد زغال ۵ منقال عیار از سوره
 سوره ۱۲ منقال زغال ۵ منقال زغال ۵ منقال فولاد زغال ۵ منقال
 عیار زغال کسب ۱۰ منقال سوره ۱۰ منقال کوکرده ۱ منقال
 زغال ۵ منقال فولاد ۵ منقال کاغذ چهار طاق عیار زغال
 بقه سوره ۲ منقال کوکرده ۲ منقال دانگ ۵ منقال زغال
 دانگ فولاد کسب ۵ منقال عیار زغال عیار سوره
 کوکرده ۲ دانگ زغال کسب چهار دانگ عیار کل زغال
 سوره ۱۲ منقال کوکرده ۱ منقال زغال ۳ منقال عیار کل زغال
 سوره ۵ منقال کوکرده ۱ منقال زغال ۴ منقال عیار

۱۱

زرچک کشای نوز بخش **شوره ۱۵** مثقال گوگرد و دو مثقال زرنج
 فولاد چهار مثقال **بزرگ ۱۰** مثقال گوگرد
 یک مثقال زغال دو مثقال نیم عیار نوزند و شوره ده مثقال
 گوگرد یک مثقال نیم عیار مسلسل شوره ده مثقال
 گوگرد در کنی زغال یک مثقال فولاد ترکیبی دو مثقال عیار کل
 سولنش هفت درم برنجی هفت درم سوزده ده درم عیار
 موشک شاره سفیده درم گوگرد درم سوزده ده درم عیار
 آهن سه درم عیار کوه خاراک شوره ده درم گوگرد یک درم
 سولنش هفت درم فولاد چهار درم سولنش کل نه برنجی
 سه درم انکشت هفت درم عیار طرافک هر چند کاغذ
 بیشتر پنج برنج کل برنج حساب حلب شوره دو آرده **شغال**
 گوگرد یک برنج انکشت سه مثقال عیار کل هفت رنگ شوره
 درم گوگرد یک درم فولاد و نیم درم سولنش **بزرگ ۱۰**
 عیار کل پنج شوره دو آرده درم گوگرد یک درم نیم فولاد و یک
 گد سه درم عیار کل **شوره ده** مثقال زرنج یک مثقال

فولاد

فولاد سنگه متقال عیار بزرگ بیست و شوره ۵۰ متقال زغال است
 متقال لفظا دو نیم فولاد است عیار زغال ۱۰۰ متقال زغال
 یکد انگشت شوره هر ده درم گوگرد یک فولاد درشت هرشت
 عیار آسمانی شوره هر ده درم گوگرد یکد عیار بزرگ
 هر ده درم گوگرد یکد عیار بزرگ ۲۰ فولاد است
 درم یکد متقال عیار کل دیوانه شوره ۲۵ انگشت ۶
 گوگرد ۲۰ درم درشت ۸ هم برورنی که عیار است عیار ما نیا
 گوگرد شوره ۴ نیم زر حریم متقال انگشت ۳ متقال حساب
 لغات شوره ۱۲ زغال ۲ نیم لفظا فولاد ۶ حساب آسمانی
 شوره هر یک نیم انگشت ۲ دو نیم عیار آسمانی شوره
 ۲ درم یک نیم حساب کل عیاری گوگرد ۱۰ انگشت شوره
 ۱۵ یا شوره فولاد است کل عیاری طوطک اندر نقش شوره
 نو درم زغال فولاد است نیم درم گوگرد ۱ درم گوگرد ۱
 نورس هر یک چند یک گوگرد ۱ درم گوگرد ۱ درم گوگرد ۱
 بسیار بماند و بده نوبت در آتش خفم کنند و بار از

۱۶

مشتی کوکورد اول سب بر برید و پیاه ضرب بگویند چنانکه ماکند
ضرب بگویند چنانکه ماکند ضرب بود یعنی از هر پاره این
سطح کوکورد سازند چنانکه یاد چوب بر هر پاره نشیند کرد
باشند چرخ باشد چرخ از ^{سازند} کوردش آید چون آتش
در دارو افتد از رو از میان بعضی پاره‌ها رود کوکورد اول
بسر در میان او طولی او نیز نماید و این طرف بود کار

- استاد عوض بجدای عبارت کل عبارت می شوره ۱۳
انگشت سه نیم فولاد ۱ فولاد ۶ عبارت ۱ انگشت دو نیم کوکورد
یکم فولاد عبارت کل طاووس شوره دو انگشت سه فولاد
ولفظ ۹ عبارت کل سمن شوره ۶ کوکورد یک انگشت ۲
فولاد چهار عبارت کل آبی شوره ۴ کوکورد یک نیم انگشت
۲ فولاد دو نیم انگشت دو نیم فولاد دو نیم اگر خواهند برقی
یک نمونه شوره ده سولش ۱ انگشت دو نیم کوکورد دو نیم
آهن دو عبارت بسیار شوره ۱۵ کوکورد و انگشت ۴
انگشت دو نیم شوره پنج شش شوره ۴ لفظ کوکورد سه نیم

انگشت

ست اسب رس استاد بار شور ۲۵ انکشت کوگرد یکیم
 لاد استاد شور و اند شور ۱۴ انکشت ۶ کوگرد فولاد
 بود رس شور ۱۴ کوگرد انکشت ۵ پنج زنگار نیم فولاد
 نوع مطلق شور ۱۵ انکشت ۷ زو نیم کوگرد یک فولاد
 فقط زنگار و نیم کوگرد یک زغال یک شور
 فولاد زنگار دست شور ۴۵ کوگرد پنج فولاد ۲۵
 زنگار و نیم فولاد نیم زنگار کوگرد انکشت دو نیم شور
 سی فولاد ۶ عبار با نای لطیف ۲۸ شور ۸ لفظ
 زنج ۲ یکی نیل و یکی حساب و اروپی کمان فولاد و
 چهارده شور ۲۵ لفظ ۱۶ انکشت ۶ کل سفید عبار
 نای و شور و کوگرد دو نیم نوع دیگر کوگرد ۲ شور از خاک
 عبار و نای کوگرد نخل و نیم شور ۱۵ انکشت دو نیم
 عبار کل دور نای شور ۱۵ کوگرد یک انکشت ۴ سوش
 و شور و چهار فولاد پنج سوش کل باشد عبار غوطه خورک
 اسب و جور کل و جور شد و شور و اسب و اسب طوسی

۱۳

[Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page, including some illegible characters and lines.]

سوی ایشتم که یاد کرده شد بهر آنکه طریقی بود میان ما باها و هوای
شوره **۱۵۰** درم **۱۰** کوکورد **۵** انگشت یکدم از بیخ و نم نوبه
درم عیاز گل بر صد برگ شوره **۱۵** درم نیم انگشت
سویوش کرد آنند که بود میکند از نوبه است کشف و
باید کرد عیاز مسوک و رسیمان است و فرکه و باخچه نیم
پادای است و این موسک در سلوی بند کمان کار
مبارک شاه عهد اوزار شوره **۱۵** انگشت **۲** کوکورد
نیم حساب طاقوسی در خانه الکتاب شوره **۱۵۰** انگشت
۴ کوکورد **۲** نیم فولاد **۲** نیم این چهار عبارت که نموده شوره
سز حاک و کبرند و شیرین و طراک و موسک
و غیره که داروی هست که بر ما فدی بندند ما بسود
الا درین جانب شیومت حاجت بماند بود و عیاز
درست است و نماشهای عزیز است هر یک
استاد در جمع الصایح جمع آورده های عزیز است
عقل جران کرده هر که درین کتاب شروع نماید مقصود

حل حاصل شود و بزوی استخوان تمام شد بتاریخ پانزدهم
ربیع الثانی بوقت شب **بدر** و **ملاحه العباد** و **عاصی**
و **والفقار علی بن ابی طالب** با تمام رسید
در این کتاب **علمها** **مروارید** بسیار در مروارید خورد
در سنگ صلابه هر مکنی با روز تمام در شیر لیمو برارد
چون حل شده باشد در گشت خود را با پوست سنبل
و غلظتها از آن حل کرده بسازد بوجه پانزده کالید بلور و در آن
پانزده و سه گوش از بلور بند و در هوای تابستان در کرا
بازد و کالید بلور بدین طریق بکند اول بلور مبارک که او را
سورج گانت گویند و در آن کوی بگاود که در رو بگردم
مروارید و زلید منس و مده و بلور جامه ای باشد از آن گشتند
بسیار پس در کرا برارد بوجه بکشد حل و عقد شده باشد
بعده مرغ را بخورد استامنی برارد و بسمل کند و شیره بار
بهر شود و با با بر کردن خشت شود و بشوید و بشیره برک
در خشت کنار بشوید و در کار بنده اعلی از کافی باشد

۱۲

ادویه اگر مرواید کافی را در گوشتهاش درین طریق آتش نیز آید
شود بآب که در آن روغن خورمزه نیز بسوزد حل گردد
بپزند مروارید چنانکه بالا گفته شده است غلظت بسیار
و در شکم ماهی روپوشانند و ماهی تازه و شکم پخته
و حابره و کل آن ماهی را به چمد و خشک کند و در سالها
جسته بپزد چهار سبب آتش و هر جوده در نعل سبب بارنگ
حالتان بجهت بافتن می آید جوده در میان کف دست
آن نعل سر بسته کند چون دست سرد شود بکش جوده
مرغ را خوراننده چنانکه بالا گفته است بشیره موند
بشود بیارد مروارید خود در زیر و کبر آن مقدار است که در
برازد و دست گذرین از گشته کند جوده پخته را از پسته
حل شده باشد بیرون آورده در میده در کلان بسیار
و در کالبد موم این از جوده مروارید را در فیه شفاف
از ناخته و مهر کرده هفت روز در آفتاب برآورد جوده
کالبد بلور برآورد جوده آرد جو را با شیر ماده سکه

۷۵
ی را بخورد چنانکه بالا گفته است جامه و کل سخت
روده در میان تنور بپزد بجزه بگردد در میان صحنه
بهر مرغ و آب بشوید هفت روز در میان صحنه کور
ببند بجزه مرغ را خود آید در چ کف کند بعد دو ساعت
پیرون کشد و بادویه مذکور بشوید دیگر بار در چ کف کند
اول زاده باشد و پیوسته را خورون دهد چون شیر
خورد بچ مذکور را در چ کف هر چه زود روده او پیرون آید نگاه
دارد بعد شیر ماد کا و مقدار پنج سیر اندک گرم کند
و پیوسته مذکور در آن است اینرا از جوانات ببندد بعد
جوانات را بر نمزده چوب صاف بکشد از جوانات ببرد
خواهد شد و بالای آن نمزده دوم بنماید هر دو نمزده را
مخکم به بند دو یا سه سیر است و یک روز در جانی نیک
نگاه دارد بجزه ببارد از این خورد و بزرگ که شکسته
باشند در سنگ صلاویه باریک آس کند مثل سر مر در
جامه پوتار بپزد بجزه آن جوانات در سگوره نو گرم

اندر کی کند و جرات را مال و در سنگ سوخ کرات
غلو کند و رو به بول حبیبان کند سنس او ز برادر
بعده بکشد سوخ کرات بالینه دور کند غلطیده
آید لجه او را در بیخ پر زو بالا زمین جرات اند
بکسر اند آوار خواهد شد جلا دادن مروا بید آرد را حبه
کند و فزی کافور در و آمیزه در و اید که زو کم شده باشد
در آن چید غلو کند هر دانه را در کف بکشد بار و غش
یوشانند تا که خشک شود پس بر آتش نرم خشک کند
بیرون آرد پاکیزه آوار شود برای خاطر دهنده
سلمه اللواتی غیر یافت

